

Nhóm "Tinh Thần Baden Powell"

LIÊN LẠC

6362 Westbury, Montreal, (P.Q.) CANADA
H3W - 2X3

Bộ Mới - Số 10

Phát hành tháng 3-1994

Nguyễn Thị Văn Hương

BẢN TIN LIÊN LẠC

Nhóm Tình Thân Bì Pi

BAN SÁNG LẬP

Trần Văn Thao
Phạm Như Ngân
Lê Văn Ba

BAN PHỤ TRÁCH

Nguyễn Văn Tính
Nguyễn Trung Thoại
Mai Xuân Tý (Con)
Lê Thọ

VỚI SỰ HỢP TÁC

Phạm Văn Thiết
Trần Minh Thường
Hoàng Ngọc Châu
Lê Phục Hưng
Trần Trung Hợp

và bài vở của Trường và thân hữu gần xa

Bài vở, thư từ xin gửi về
Nguyễn Trung Thoại
6362 Westbury, Montreal
P.Q. H3W 2X3 Canada
Đ.T. (514) 739-4000

Hình bìa

Uông Nước Nhớ Nguồn

Giỗ Tổ Hùng Vương :
30 tháng 3 Âm-Lịch

Đón Nắng

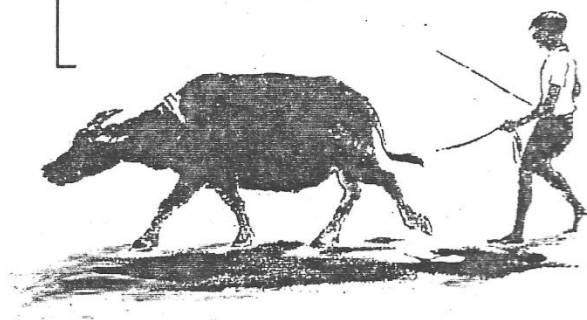
A ha, . . . nắng đã về rồi
Nắng nhu gấm dệt khung trời bao la
Nắng tràn ngập cánh đồng xa
Nắng rung rinh mặt hải hà mênh mông
Rừng xanh pha sắc nắng hồng
Xóm làng lan tỏa hương nồng nắng lên
Nhà nhà rục rĩ mái hiên
Chim đàn riu rít bay chuyền cành cao
Gió reo gọi nắng rì rào
Cây ngàn đón nắng lao xao núi đồi.

Trẻ thơ vờn nắng đùa chơi
Cụ già sưởi nắng tươi cười ngóng xa
Nhạc vàng say nắng ngân nga
Tuổi xuân tắm nắng hoan ca ân tình.

Nắng về giải ánh long lanh
Gieo bao ước nguyện chân thành thiết tha
Khơi bao hy vọng chói lòa
Bùng lên sức sống chan hòa niềm vui.

Hương Đạo Sinh, các bạn ơi
Mau ra đón nắng ngoài trời thênh thang
Trên đồi cao, giữa cát vàng
Tình người ấm nắng rộn ràng lòng nhau.

Tuấn Việt

Một Vài Nhận Thức Về

NGÀY GIỖ TỔ

*Tháng Ba Âm lịch mừng Mười,
Là ngày Giỗ-Tổ, mọi người chẳng quên*

Hàng năm, cứ đến ngày mừng Mười tháng Ba, chúng ta hội nhau lại để tổ chức "Giỗ Tổ HÙNG-VƯƠNG", một cái lễ trọng đại của Việt-Nam, vì nó bao hàm một ý nghĩa vừa là Tổ-Quốc mà luôn cả Tổ-Người.

Càng trọng thể hơn nữa vì đây là lễ đặc trưng của dân tộc Việt mà không một nơi nào khác trên thế giới đã có. Vì sao? Xin chứng minh lời của một học giả người Pháp là ông Dumoutier có dịp dự lễ giỗ Thánh Dóng, ông viết: "Đó là một trong những cảnh tượng cảm kích nhất. Thật ngạc nhiên biết bao, khi thấy những người nông dân tầm thường biến đổi hẳn đi: từ e-dè sợ-sệt, họ trở nên khoáng-đạt, thái độ của họ thường ngày nói chung, vốn khúm núm... trở nên hiên ngang và cao quý biết bao trong khi họ tiến hành vào việc cúng bái, được tổ chức do một lòng biết ơn đầy tình thần yêu nước". Rồi ông viết tiếp: "Trong cái Âu-Châu cũ kỹ của chúng ta, hỏi vậy đã có dân-tộc nào có thể tự hào vẫn còn tổ chức kỷ niệm một sự kiện anh hùng trong lịch sử của dân-tộc mình, đã xảy ra cách đây 2.000 năm như vậy không?" (Revue de l'Histoire des Religions, tome XXVIII, 1 Juillet, 1893, p. 73).

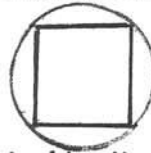
Quả thật không đâu có ngày giỗ mà chỉ có ngày Quốc-Khánh, là để kỷ niệm một biến cố, như phá ngục Bastille của Pháp hay ngày 4 July của Mỹ, cũng chỉ là để ăn mừng độc-lập chớ chưa phải là giỗ Tổ theo ý nghĩa trên để nói lên sự độc-lập cả hàng dọc, đối với Đất Trời, cũng như hàng ngang đối với bạo lực chuyên chế. Chính vì nét đặc trưng đó mà xin chép lại đây một ít nhận thức về hai ý nghĩa trên.

1- TRƯỚC TIÊN XIN NÓI VỀ GIỖ TỔ NGƯỜI:

Có thể gọi ngày giỗ Tổ là để mừng ngày sinh-nhật của con Người mà Hùng-Vương là điển hình. Đây là một sơ-nguyên-tượng, tức là một mô-thức phổ biến của con người Đại-Ngã Tâm-Linh mà Việt-Nho quan niệm là "nơi quy tụ cái đức của Trời-Đất" (Nhân giả kỳ thiên địa chi đức), nghĩa là một vật có lưỡng thể sống, cả hai chiều kích Tâm và Vật chỉ bằng Trời và Đất.

Chính vì thế mà HÙNG-VƯƠNG sinh ra từ Mẹ Tiên và Cha Rồng, tức là trời đất đã hàm ngụ ngay từ trong Thân Mẫu. Đến ngày sinh thì được ấn định vào mừng 10 tháng 3 cùng một ý đất-trời lưỡng hợp vì, Mừng 10 là Thập-Thiên-Can chỉ về Đức của Trời, còn tháng 3 là cung Dần, chỉ cái Đức của Đất. Tại sao lại lấy cung Dần? Thưa, Dần là con vật mạnh nhất trong Nhị-Thập Địa-Chi, nên có tên HÙNG, cũng loại Dần, đều hàm ngụ sức mạnh vô biên vì bao quát được cả đức Trời lẫn Đất, nhờ đó mà vượt được hai đợt xiềng xích trói buộc tâm trạng con người, được chỉ thị bằng đợt Cường-Hành và Lợi-Hành để vượt lên đợt An-Hành, thuộc về Tâm Linh, tức là vượt lên giai đoạn mà con người không còn sự "Trời đánh Thánh vật" hay vì "trục lợi cầu danh", nhưng một khi thấy đáng làm thì làm, đó là đợt "độc lập tâm-linh". Vì thế mới nói HÙNG-VƯƠNG là mẫu người tròn đầy viên mãn cũng như cân đối một cách siêu việt, mà cho tới nay chưa thấy đâu sản xuất ra nổi, dù đây chỉ trên đợt lý thuyết. Mặc dù siêu nhân của Nietzsche, siêu hồn của Emerson, hay cả con người là Thượng-Đế vong thân của Hegel cũng chưa làm sao đạt được cái độ cân bằng siêu tuyệt như HÙNG-VƯƠNG.

Trở lên là nói về Tiên-Thiên, còn xét về Hậu-Thiên tức là kiểm chứng xuyên qua tác hành. Chúng ta cũng thấy HÙNG-VƯƠNG luôn luôn đặt quan trọng trên sự hòa-hợp giữa Đất-Trời (Thiên Địa nhất thể) qua sự tích Trầu-Cau, nói lên ba yếu tố: Lá+Đá+Cây để chỉ Trời-Đất-Người (Tam-Tài) hòa hợp làm một nên tạo ra chất mới màu đỏ tươi thắm. Hay rõ hơn nữa là Tròn-Vương trong truyện Bánh Giày, Bánh Chưng, vì:

- Bánh giày thì "tròn" chỉ Trời,

- Bánh chưng thì "vuông" chỉ Đất

Hai đàng chồng lên nhau chỉ mới giao hòa siêu-tuyệt đến nổi bên tròn bên vuông vẫn hòa hợp nhau. Hơn thế nữa còn được coi như điều kiện tiên quyết để xứng đáng nắm quyền cai trị qua

truyền-thuyết Hùng-Vương chỉ truyền ngôi cho công tử Lang-Liêu tác giả cặp bánh cân đối nọ.

2- ĐIỀU ẤY DẪN ĐẾN GIỖ TỔ-QUỐC :

Vậy xin hỏi đó là Quốc nào ? Xin thưa, là VẠN-LANG-QUỐC.

-Chữ LANG có nghĩa là Người - VẠN-LANG-QUỐC là nước của người có VẠN.

- Vậy VẠN là gì ? Theo nguyên nghĩa VẠN cũng chỉ sự giao thoa của Trời và Đất, được biểu thị qua 2 nét ngược chiều nhau trong chữ VẠN (𠄎) một tả nhậm, một hữu nhậm.

- Nghĩa là người được quan niệm bao hàm đức Trời, đức Đất mà thành tích là nước VẠN-LANG cũng bao hàm nét Trời, nét Đất y hệt.

Đó là nói tiêu biểu, nhưng cụ thể thì một nước Văn-Trị hay nói rộng là Lễ-Trị và Nghĩa-Giao, tức là các mối giao liên giữa con người và con người đặt trên tình người mà không đặt trên sức mạnh vật-chất, đó là Vật-giao chứ không phải Nghĩa-giao, là Sài-Lang-Quốc.

Vì thế muốn lập được nước Văn-Trị thì phải là con người đại-ngã cân đối, gồm cả đức Trời lẫn đức Đất. Bao lâu mà chưa đạt được độ cân đối đó thì chỉ có thể lập ra nước thiên-lệch với một "duy" nào đó mà thôi, nhưng "duy" nào thì cuối cùng cũng sẽ đến "sài-lang-Quốc" (homo homini lupus). Man is a wolf to his fellowmen.

Đó là tình trạng của nhân-loại, đại cương là xây trên bạo-lực. Nói gọn là tinh-thần du-mục, mà người đại biểu là Gengis Khan sinh ra từ sói-đực và dê-cái có tên là thợ rèn sắt (témoudjin). (L'art des steppes par Karl Jettmar - Paris, A Michel 1964, page 224).

Ngược lại, dân-tộc Việt-Nam có tinh thần nông nghiệp chân chính nên dựng nên nước, được xứng đáng là nơi ở cho những con người có VẠN với chế độ bình-sản, nghĩa là ai ai cũng được tham dự vào tài sản của Quốc-Gia.. Còn mối giao liên giữa người với người được xây trên nhân-nghĩa đạo-đồng, nên thay vì mối liên hệ duy nhất chủ-nô, võ-trị thì dân-tộc V.N. được xây dựng trên 5 mối :

"Vợ chồng - Cha con - Vua tôi - Anh em - Bè bạn".

Ngoài ra, yếu-tố Văn được đề cao vượt lên trên yếu tố Võ nên nảy sinh một thứ tôn-ti không đầu có cả, đó là : SĨ, NÔNG, CÔNG, THƯƠNG. Mà SĨ được đặt lên hàng đầu, kế đến NÔNG để soán xuyt nhau trong tinh-thần sống theo Nhân-Nghĩa, sống theo tình người. Đó là Tâm-Linh Sử-Quan.

Ngược lại, theo du-mục thì Duy-vật Sử-Quan nghĩa là hạ tầng kinh-tế chỉ huy thượng tầng, mà hạ tầng chú trọng vào CÔNG THƯƠNG, nhất là THƯƠNG nơi đây sự gian dối lừa bịp nhau mà chữ NÔNG không còn được để ý đến.

Đến đời xứ Ấn-Độ có tiếng là quê hương của tôn giáo thế mà nhà Nông (nằm trong Sudra) cũng bị đặt bên dưới thương gia (Vaysesia) trên nữa là Binh-gia và Tăng-Lữ, tức cũng là một thứ chủ nô đề cao Võ trị.

Tóm lại, nhìn chung nhân loại, có thể nói mọi nơi đều theo tinh thần du mục võ-trị. Ngoại trừ Đông-Nam-Á thì có nước của Hùng-Vương là theo Văn-Trị, Nơi kẻ sĩ, không những được kể tới mà còn được đứng đầu nên mới được quý trọng như Ngũ-Luân với Bình-Sản. Nhờ đó mặc dù tài nguyên thiếu thốn, khoa-học chưa phát triển mà dân nước đã nhiều lần được hưởng an vui thái bình, hạnh-phúc.

Còn nhìn về địa-thể của quê hương V.N. nằm trên bản đồ thế giới là một giải núi sông gấm vóc có hình chữ S nằm cong cong bên bờ biển Thái-Bình-Dương như tấm vách Lưỡng-Nghi, (là biên giới giữa ÂM và DƯƠNG, giữa Đất và Nước, giữa Vô và Hữu).

Trên chót có vịnh Hạ-Long (là Rồng giáng lâm từ cõi Vô xuống Hữu). Dưới hết có núi Hà-Tiên (là Tiên từ cõi Hữu bay lên cõi Vô). Một miền đất "chứa chan âm-dương tương hiệp", biết đâu rồi đây sẽ có "Lửa Thiêng soi toàn thế giới", tạo nhịp cầu hóa giải mọi chủ nghĩa mâu thuẫn để nhân loại được an-sinh, an-vị.

Như vậy V.N. có được một lịch sử "đượm thắm tình âm-dương, có cha Rồng mẹ Tiên" chứ không côi cút như các dân tộc khác chỉ có mẹ là nữ thần Mặt-Trời mà cha đâu chẳng thấy. Huyền sử của ta có đôi chim Hồng-Lạc trống mái sánh đôi, chứ không như chim Bằng của Đạo Trang, cũng như Đạo Khổng đặt trọng tâm vào người quân-tử nên đã gây mặc-cảm cho người phụ-nữ, khiến cho bao ngàn năm chẳng có một anh-thư như V.N. có:

-Bà Trương, "phất cờ nương-tử thay quyền tướng-quân và

-Bà Triệu, "đầu voi phất ngọn cờ vàng"

Nhìn lại tiến trình văn minh của các dân tộc qua các đợt Vật-Tổ (totem) tới Vật-Biểu (Heraldic animal), Vật-Tổ được coi là Thần-Bản, khi đạt tới trình độ bộ-tộc và nhất là quốc-gia thì Vật-Biểu chỉ là tượng trưng, chứng tỏ đã ở mức cao hơn đợt ý-hệ.

Duyệt lại các quốc gia trên thế giới, chúng ta thấy : Vật-Biểu của Ấn-Độ là Voi - Vật-Biểu của Pháp

là Gà - Của Anh là Sư Tử - Của Mỹ là chim Ó, còn vật biểu của Việt-tộc là Tiên-Rồng. Như vậy, Vật-Biểu của các quốc-gia đều chỉ có một, riêng của V.N. thì HAI là TIÊN và RỒNG. Nét chập đôi đó là đặc-trưng của nền văn-hóa Việt, và đã triền-tòa trong toàn bộ văn-hóa cùng tràn lan nơi ngôn ngữ. Nhưng vì quá quen thuộc nên con cháu ta coi thường không thấy được sự kiện này là điểm cao chót mà tâm trí con người có thể đi tới, vì đó chính là Đạo (Nhất ÂM, nhất DƯƠNG chi vị Đạo).

Từ Vật-Biểu Tiên-Rồng tới Hồng-Bàng là hoàn tất bài học của Tổ-Tiên lưu truyền cho con cháu :

- Hồng, có nghĩa là chim, (là to lớn vô cùng), cũng như Tiên hàm nghĩa bay vượt lên tận trời.

- Bàng, là nhà lớn, nơi rộng lớn hơn hết chính là nơi gồm được cả Trời lẫn Đất. (Phạm-Quân-Khanh - Ý nghĩa Giỗ-Tổ Hồng-Bàng - 18 tháng 4, 1986).

Đó là đại cương ý nghĩa ngày giỗ-tổ : TỔ-NGƯỜI cũng như TỔ-NUỚC, nên cũng gọi được là ngày sinh-nhật người và ngày lập quốc xứng đáng cho con người Việt.

Nguyễn Văn Tinh

TJN LÀNG XÓM TRƯỞNG NJÊN

① LÀNG ÂU-CHÂU :

Trưởng Bùi Năng Phán : Tiên Chi Làng

1-Trưởng-Xóm BỈ-QUỐC : Tr. Nguyễn Xuyên

2-Trưởng-Xóm HÒA LAN : Tr. Vũ Công Cường

với các Trưởng : Phan Khắc Triều

Trần Đức Thành

Nguyễn Văn Bá

Bùi Vinh Dũng

Vũ Hùng

Phạm Ngọc Long

3- Trưởng-Xóm ANH-QUỐC :

Tr. Nguyễn Đức Chung.

với Tr. Dương Đức Tân (Mỡ Xóm)

4- Trưởng-Xóm TÂY-ĐỨC :

Tr. Trần Thanh Phong

Tr. Nguyễn Anh Phong (Mỡ Xóm)

5- Trưởng-Xóm NA-UY :

Tr. Phan Văn Đông

Tr. Trần Minh Tự (Mỡ Xóm)

6- Trưởng-Xóm ĐAN-MẠCH :

Tr. Hoàng Đức Độ

LIÊN LẠC BỊ TRẢ LUI

Bản Tin Liên Lạc số 9, gửi Tr. Bùi Thế Hưng theo địa-chỉ : 171 Mulock Ave.

Toronto, - Ont. M6N-3C7 - Canada

đã bị trả lui về Máng Ngựa. !

Trưởng Hưng (Bùi) ơi ! Bây giờ Anh ở mô ?

Mỹ-Quốc hay vẫn Tô-Rông-Tô.

Ngựa đã gọi viễn liên lên Tổ Rồng To số (416) 604 3158 (Số này Tr. Hưng viết tay ghi cho Ngựa) nhưng một người (lạ hoắc) trả lời !

Hỡi các bạn ở Giúp Ích, Tr. N.X.H.Quân có biết Trưởng Hưng (Bùi) đi lạc phương nào thì mách cho biết. Xin lưu ý : Hưng Bùi, chứ không phải Hưng Lê Phục mô, vì chú Sóc này sức mảy mà đi lạc, mà nếu có đi lạc thì là đương-sự . . . cố ý đi lạc mà thôi, đừng bỏ công đi tìm vô ích !

HƯỚNG ĐẠO VỚI CUỘC SỐNG

Liên Lạc : Sóc kiên tâm là tên rừng của Trường Lê Phục Hưng, thành viên của Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam. Trường Lê Phục Hưng là huấn luyện viên của Hội Hướng Đạo Canada và hiện đảm trách tổ chức khóa huấn luyện huynh trưởng Tùng Nguyên II vào tháng 7/1994 tại Bắc Mỹ.

Hướng Đạo là một Phong Trào giáo dục nhằm bổ túc cho gia đình và học đường. Đối tượng chính của Phong Trào là thanh thiếu nhi trong hạn tuổi 5 - 27. Phong trào không phân biệt tôn giáo, đảng phái, chủng tộc, học vấn hay giai cấp.

Mục đích của Phong Trào nhằm đóng góp vào sự phát triển của thanh thiếu niên đạt được sự toàn mỹ về mặt thể dục, trí tuệ, xã hội và đức dục; như là những cá thể, những công dân, những thành viên tốt trong cộng đồng địa phương, quốc gia và thế giới.

Phong Trào được dựa trên một số nguyên tắc căn bản làm nền móng cho các hoạt động hướng đạo. Những nguyên tắc này bao gồm :

- sự kiên trung với những giá trị thiêng liêng
- trung thành với quốc gia mình, đồng thời khuyến khích hòa bình trong địa phương, quốc gia và thế giới;
- tham dự vào phát triển của xã hội bằng cách tôn trọng nhân phẩm của người khác;
- bảo tồn thiên nhiên và;
- trách nhiệm để phát triển con người của chính mình.

Phương pháp giáo dục của Phong Trào bao gồm trách nhiệm tự nguyện của cá nhân vào sự phát triển của chính mình bằng cách tin tưởng vào một qui luật chung để hành vi đưa vào quan niệm tự trau dồi liên tục; gồm sử dụng những tổ chức **Đàn Đội Tuần Toán** trong đó thanh thiếu niên tự đảm nhận lấy các trách nhiệm thăng tiến. Hệ thống **Hàng Đội** gồm những chương trình tiệm tiến và kích động bằng các phương pháp phong phú.

Thông thường những sinh hoạt này được thực hiện bằng cách tiếp xúc với thiên nhiên cốt để phục vụ và dựa vào quan niệm học bằng cách hành.

Xác nhận lợi ích của mục đích và phương pháp minh định trên, khi gia nhập Phong Trào, mỗi hướng đạo sinh đều mong ước đạt được phần nào kết quả khả dĩ áp dụng vào thực tế vào đời sống của chính mình trong thực tại và tương lai.

Nhờ Phương Pháp **Hàng Đội Tự Trị**, HDS làm quen với phương thức nhận trách nhiệm, thực hiện nhiệm vụ trong tổ chức hàng đội với “**Cố Gắng**” hết sức để hoàn thành tốt công việc. Với tinh thần trách nhiệm sẵn có, HDS còn được trang bị một tinh thần “**SẮP SẴN**” để phục vụ tha nhân và cho chính bản thân.

Từ ngày thành lập 1907 đến nay, người ta ước tính đã có hơn 250 triệu người thuộc nhiều thế hệ đã tham gia Phong Trào Hướng Đạo. Thống kê của Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới năm 1990 ghi Phong Trào có trên 16 triệu đoàn viên ký danh sinh hoạt với 150 quốc gia hội viên. Điểm đặc biệt là Phong Trào Hướng Đạo không được sinh hoạt tại các quốc gia theo chế độ Cộng Sản hay Xã Hội Chủ Nghĩa. Một khi nắm chính quyền, Cộng Sản luôn luôn giải tán HĐ để thay thế bằng một tổ chức tương tự gọi là “**Thiếu Nhi Quàng Khăn Đỏ**” và “**Đoàn Thanh Niên Cộng Sản**” để kiểm soát và hướng thanh thiếu nhi theo chủ nghĩa công sản. Việt Nam là một trong 17 quốc gia hội viên Phong Trào HĐ Thế Giới hiện còn bị “**treo giò**”. Các hội hướng đạo có cùng chung số phận bị cấm hoạt động khi CS cầm quyền như Hội Hướng Đạo Việt Nam (1975): Albania (1937), Roumania (1937), Bulgaria (1940), Estonia (1940), Lithuania (1940), Latvia (1940), Poland (1946), Czechoslovakia (1948), Hungary (1948), China (1950), Yugoslavia (1950), Cuba (1961), Burma (1964), Lào (1975) và Afghanistan (1978).

Cộng Sản e ngại nền giáo dục HĐ vì đại đa số nhân vật nổi tiếng trên thế giới đều đã hấp thụ nền giáo dục hướng đạo lúc còn niên thiếu. Một số lãnh tụ cao cấp CSVN đã là những huynh trưởng nòng cốt của Phong Trào HĐVN trước khi cởi bỏ đồng phục. Hoa Kỳ là quốc gia có rất nhiều thống kê nên trong phạm vi bài này chúng tôi xin được dùng một vài dữ liệu do BSA phổ biến. Theo thống kê của Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ, HDS khi còn ngồi ghế nhà trường đã chiếm hơn

- 89% chủ tịch học sinh đệ nhị cấp
  - 80% chủ tịch học sinh đệ nhất cấp
  - 71% thủ quân đội banh Football
  - 60% thủ quân đội bóng rổ
  - 85% chủ tịch sinh viên Cao Đẳng/Đại Học
  - 88% chủ nhiệm báo chí nhà trường
- và khi bắt đầu vào cuộc sống đã chiếm
- 60% tốt nghiệp Sĩ Quan Không Quân
  - 68% tốt nghiệp trường Võ Bị West Point
  - 72% đạt được học bổng quốc gia
  - 81% khoa học gia không gian NASA
  - 60% Thượng nghị sĩ Hoa Kỳ

Về lãnh tụ chính trị, người ta thấy hơn 60% tổng thống dân cử đều có đi hướng đạo từ ngành Thiếu. Hầu hết các lãnh tụ cao cấp CSVN thuộc

lớp tiểu tư sản trí thức đều đã tham gia Phong Trào Hướng Đạo. Theo một nguyên tắc bất thành văn áp dụng hầu hết các quốc gia có hướng đạo sinh hoạt, vị nguyên thủ quốc gia bao giờ cũng nhận vai trò Chủ Tịch Danh Dự của Hội Hướng Đạo Quốc Gia. Chủ Tịch Danh Dự Hội Đồng Thế Giới là Quốc Vương Thụy Điển.

Thiết tưởng Phong Trào đã góp phần trong việc đào tạo những công dân hữu ích cho gia đình, học đường, xã hội và quốc gia. Tinh thần phục vụ thanh thiếu nhi của Phong Trào đã khiến cho Hướng Đạo vẫn còn tồn tại mặc dầu theo năm tháng cũng phải kinh qua nhiều biến cố thử thách. Tham gia Phong Trào Hướng Đạo để cùng vui theo những chương trình hoạch định phù hợp hạn tuổi và để trở nên con người hữu dụng cho bản thân, gia đình, xã hội, quốc gia và thế giới.

Sóc kiên tâm
1994

7/11/1967

TIN BUỒN

① Xin trân trọng loan báo quý Trưởng và Anh Chị em H.Đ. được biết : Trưởng LÂM TÔ BÔNG, Cựu Đạo-trưởng Phan Thiết, Bằng Rừng Bạch Mã Ngành Thiếu (1944). Tr. Lâm Tô Bông sinh ngày 20-7-1915 tại Quảng Ngãi và mất ngày 07-01-1994, tức ngày 26 tháng 11 năm Quý Dậu, lúc 8 giờ sáng tại Bệnh viện Jeanne d'Arc, Montréal.

Lúc sinh-thời Tr. Lâm Tô Bông xuất thân là nhà mô-phạm, làm Hiệu-trưởng 3 trường Tư-thục Quảng Ngãi, Qui-Nhơn, Phan-Thiết vào những năm 1936-1945. Năm 1949 sang Pháp học ngành dệt tại EPINAL. Sau 3 năm tốt nghiệp Kỹ-sư và lên Paris học về tổ chức xí-nghiệp và Xã-Hội-Học. Thời gian này là lúc gặp lại Trưởng Võ Thành Minh và hai anh em rất tương đắc.

Sau này trở lại Việt Nam, Tr. Lâm Tô Bông chăm lo trong ngành chuyên môn và đã làm Giám Đốc hãng dệt SICOVINA, sau cùng được cơ quan UNESCO mời làm chuyên viên ngành Dệt giúp đỡ nhiều Quốc-gia, đặc biệt nhất là ở IRAN, trưởng Lâm Tô Bông đã để lại nhiều kỷ niệm quý giá và rất được mến mộ tại IRAN.

* Liên Lạc : Vì đang thu thập thêm tài liệu, sẽ có bài viết về Trưởng Lâm Tô Bông trong các số Liên Lạc sau này. Trong khi sưu tầm, nếu có Trưởng hay thân hữu nào có thêm những sự hiểu biết về Trưởng Lâm Tô Bông, xin gửi về Liên Lạc để mọi người cùng san sẻ.

* Nhân dịp này, Liên Lạc xin thay mặt các Trưởng, các H.Đ.S. Việt Nam thành thật chia buồn cùng tang-quyển, nhất là Chị Lâm Tô Bông, cựu Bầy-trưởng Bầy Sẻ Sẻ (Phan Thiết) tên rừng là "Vịt Nước Vui Vẻ" và cầu chúc hương-hồn Trưởng Lâm Tô Bông được thành thoi nơi Tiên Cảnh. Rất mến tiếc !

Liên Lạc và Nhóm Tinh Thần Baden Powell

② Được Trưởng Đoàn Văn Thiệp cho hay : Bà VĨNH BANG, nữ danh Lê-Thị-Tuất đã mãn phần tại Genève (Thụy-Sĩ) ngày 28-9-1993. Trưởng Vĩnh-Bang nguyên là Sói Già Hà-Nội và là người đã sáng lập Trường Bách-Thảo cho Ấu-Nhi tại Hà-Nội. Trưởng Trần Văn Thao chắc biết Tr. Vĩnh Bang nhiều. Cả hai Anh Chị Vĩnh Bang đều là Giáo-Sư Đại-Học Genève.

TÌNH BẰNG HỮU

Liên Lạc: Nhận được bài "tình Bằng Hữu" của T.H. Bằng Phong ghi lại tình huynh đệ hướng đạo. Ngoài ra còn lưu lại tình đời, đặc biệt là bà kế mẫu hiếm có, lúc gần từ già cõi đời còn dặn dò là "đừng bước thêm bước nữa" mà tội nghiệp dân con.

Bạn tôi anh Xuân Phong, thường nói truyện, các cụ xưa có câu nói: "Đời người có 3 điều bất hạnh:

- Thiếu Niên Đãng Khoa
- Trung Niên Táng Thê
- Lão Bang Vô Hậu".

Theo quan niệm xưa :

-**"Thiếu Niên Đãng Khoa"** tuổi trẻ đỗ đạt thường trở nên ngông nghênh kiêu ngạo, do đó người đời sẽ ganh ghét đèm pha, nên chẳng tạo được sự nghiệp gì.

-**"Trung Niên Táng Thê"** cỡ tuổi 40-50 mà người bạn đời mất đi để lại một đàn con dại thì quả là một đại bất hạnh. Ở vậy ư ! lấy ai là người chăm sóc việc nhà nuôi dưỡng con cái, đỡ đần những lúc khó khăn hoặc chia ngọt sẻ bùi. Tục huyền ư ! nếu chẳng may vợ phải một bà kém đức, chỉ khổ thêm thân mình lại lụy cho đàn con vì "mấy đời bánh đúc mà có xương" !

-**"Lão Bang Vô Hậu"** tuổi già không con cháu phụng dưỡng khi ho hen đau ốm, hương khói phụng thờ sau khi qua đời thì quả là đại bất hạnh.

Anh Xuân Phong cho tôi biết, anh đã gặp đệ nhị đại bất hạnh năm anh 49 tuổi. Bốn chín (49) chưa qua năm ba (53) đã tới, chẳng biết nên tin hay không ? Khi ấy anh sanh sống ở Dalat đã 15 năm. Con cái còn nhỏ dại. Đời anh như gậy vụn. Tương lai của cha con anh mờ mịt như mây đen. Anh chán nản nhớ đến một truyện "táng thê" mà anh được nghe kể lại.

Vào thập niên 40, một ông chủ báo tương đối có tiếng tầm vốn mồ côi mẹ từ khi lọt lòng. Người cha phải tục huyền sớm để có người nuôi con dại và chăm sóc cửa nhà. May mắn cho ông bà kế mẫu lại là em ruột của mẹ mình, lại là người hiền đức nên đã yêu thương ông hết lòng và đối xử với ông nhiều lúc còn hơn con ruột của bà. Đi đâu

về bà phát quà phát bánh cho ông nhiều hơn con mình. Mua sắm quần áo ông được 2 cái trong khi các con ruột bà mỗi đứa chỉ có một. Sau này khi khôn lớn, lập gia đình có con cái ông cũng chẳng may "nửa đường đứt gánh". Ông chưa tục huyền thì bà kế mẫu đau nặng. Biết mình khó qua khỏi, bà kế mẫu kêu ông đến cạnh giường nhắn nhủ: "Mẹ nuôi nắng con từ lúc còn trứng nước như con ruột của mẹ. Chắc con và mọi người đều công nhận như thế. Nay mẹ chẳng còn sống bao lâu nữa, nên nói thật với con điều này: Mẹ thương yêu săn sóc đùm bọc dạy dỗ con như các em con do mẹ sanh ra. Duy có điều là mỗi khi con đau ốm, mẹ không cảm thấy xót xa lo lắng như khi các em con đau. Lòng người là như vậy ! Mẹ nói thật để con suy nghĩ !". Ông đã khóc và không tục huyền.

Nhớ lại truyện này, anh nào nê, chưa biết xoay trở ra sao ! Ở lại Dalat, tang tóc gây cho anh đau thương tuyệt vọng. Dọn về Saigon để được gần gũi đại gia đình cũng khó khăn nhiều nỗi, nhất là về "chỗ ở".

Giữa lúc ấy anh nhận được thư của người bạn ở Saigon, anh Đ.V.Th. Thư anh viết "Anh nên thu xếp cho các cháu về Saigon ở. Chúng tôi mới mua một căn nhà ở cư xá Thanh Đa Thị Nghè nhưng không ở. Nhà mới mát mẻ tuy hơi xa Saigon. Anh về ở đó không điều kiện gì cả, có chẳng trả tiền điện nước hàng tháng. Anh cứ ở đến khi nào anh muốn thay đổi". Thư ngắn gọn nhưng chân tình anh Xuân Phong rất cảm kích. Đối với anh, khi ấy, bức thư như một luồng gió mát làm dịu cơn oi bức; như một liều thuốc bổ làm tỉnh táo một cơ thể cần cỗi.

Tuy sau này anh cũng tự giải quyết xong việc dọn về Saigon không phải ở nhờ nhà người bạn nhưng thâm tâm anh vẫn nhớ và luôn luôn cảm tạ tấm lòng vàng của bạn. Biết anh Đ.V.Th là một huynh trưởng Hướng Đạo, anh tự nhủ thâm "Tình Bằng Hữu" của người Hướng Đạo là như thế chẳng ? Tấm lòng của mỗi Hướng Đạo Sinh là "vị tha" như vậy chẳng ?

Bằng Phong

GIÚP ÍCH MỌI NGƯỜI

(Chuyện chúng mình)

Bảo Nguyên

Những việc làm giúp ích người của Hướng Đạo Sinh làm cho người ta phải công nhận B.P. là một nhà giáo dục cao thượng. Giúp ích mọi người, người Hướng đạo luôn luôn sẵn sàng. Tất cả chúng ta từng đã tuyên hứa như vậy, và ngày nào cũng nghĩ đến làm một việc thiện.

Những bậc thánh hiền xưa nay đều dạy chúng ta phải quên mình để giúp người đang gặp khó khăn, không may, hoặc tàn tật. Chính ở điểm này nhân loại khác hẳn các loài vật, khác ở chỗ biết suy nghĩ để vươn mình lên trên cái bản năng vị kỷ tàn ác, để có thể tạo dựng một thế giới hỗn tạp thành một thiên đàng hòa bình tươi đẹp.

Hẳn các bạn chúng ta vẫn nhớ ngoài những hoạt động vui chơi học hỏi, chúng ta luôn nhắc nhở các em mỗi ngày làm một việc để giúp ích. Chính chúng ta cũng từng đã được dạy bảo điều này, trong nhà giúp đỡ anh chị em, ra ngoài giúp đỡ người không quen biết.

Cho người thiếu thốn một bát cơm thừa, một cái áo cũ, việc làm tuy có tính cách giúp ích mà không thật có lòng giúp ích. Việc đó khác với việc người nhịn ăn một bữa để nhường cho người đói. Bỏ quên cái cần thiết của mình để giúp người, chỉ vì người cần hơn ta, là một hành động quên bản thân phải có ít nhiều hy sinh thiệt hại đến chính mình, như người thấy một đứa trẻ bị kẹt một mình trong một căn nhà đang bốc cháy phải liều mạng xông vào mà cứu nó ra khỏi nguy hiểm. Người đó có một hành động bộc phát duy nhất vì lòng thương kẻ không thể tự cứu, không hề nghĩ đến được trả ơn, hoặc rồi sẽ được tuyên dương là anh hùng cứu khổ phò nguy. Hành động đó triệt để không có "cái ta" ở trong, hoàn toàn không cầu danh lợi.

Cố gắng để bản thân mình, gia đình mình, thân thuộc mình, bè đảng mình được lợi ích là mưu cầu có ít nhiều vụ lợi, có ít hay nhiều "ta" ở trong. Quên mình đi để giúp ích người đời phải có lòng thương lớn, có đức hy sinh cao cả, có trí tuệ vô bờ bến, không phải là một việc dễ. Chính ở chỗ này mà chúng ta mỗi ngày, mỗi tháng, mỗi năm phải để tâm suy tưởng, phải tự tu tự tập để trau giồi hun đúc lòng thương, để khuếch đại quyết tâm góp phần vào xây dựng một xã hội người từ bi, hòa bình, toàn thiện.

Gương của thánh hiền vẫn treo cao, chúng ta chỉ cần đọc lại, suy tưởng, cầu nguyện, và cố gắng thi hành những chỉ dạy thánh thiện. Gần đây nhất, người gương mẫu cao cả nhất có lẽ (theo *thiền nghĩ của tôi*) là Gandhi. Người đã phá tán hết tài sản, ăn chay, mặc một manh áo vải, đầu trần, chân đi dép xấu, tay chống gậy đi khắp các nẻo đường mỗi ngày hàng vài chục dặm để giúp đỡ cùng dân, cảm thông với người khốn khó. Bài học của người cho ta thấy rõ là nước không phải nghèo vì thiếu lúa gạo, mà chỉ nghèo vì thiếu lòng thương, vì dân nghèo không được giúp đỡ và coi trọng như chính họ cũng có quyền được hưởng tự do hạnh phúc không khác các bậc quyền thế giàu sang. Đó là tinh thần cùng chịu đắng cay, chia ngọt xẻ bùi.

Gandhi là một thánh thiện duy nhất trong hàng bao thế hệ! Chúng ta chỉ mong làm được một vài việc người đã làm, và cố gắng tận dụng khả năng của chúng ta để làm thêm một việc nữa khi có thể. "*Nhật nhật tân hựu nhật tân*", Khổng Tử đã nói. Mỗi ngày thêm một chút, một việc giúp ích mới dù thật nhỏ. Tất cả các thánh nhân đều tin con người ai cũng như ai, đều có thể cố gắng để sửa mình, thiện thêm lên, giúp ích thêm mỗi ngày không ngừng.

Để có thể làm được như vậy, chúng ta cần giảm bớt sự hưởng thụ cá nhân để có thể thêm khả năng giúp ích cho người. Dường như nếu ta không suy nghĩ lượng ước cần thận thì nhu cầu trở nên không giới hạn, trong khi đó tài sản thì rất hạn chế. Ta hãy đặt một bài toán giản dị như sau. Tỷ dụ A là

số tiền ta có trong một tháng, C là số tiền để cho mọi nhu cầu cá nhân và gia đình, I là số tiền ta nhất định để dùng vào những việc giúp ích :

$$\begin{aligned} A &= C + I \\ 100\% &= 90\% + 10\% \\ 100\% &= 89\% + 11\% \\ 100\% &= 88\% + 12\% \dots \end{aligned}$$

Đối với các Trưởng đã già đời kinh nghiệm, đã khổ não nhiều trong cuộc kiếm sống, trong việc thăng bằng ngân sách gia đình, tôi không dám đề ra những ý kiến này, nhưng tôi cũng liều viết ra để đa số những bạn trẻ đọc hoặc là có giúp ích gì được chăng? Như đã trình bày ở trên, nếu I gia tăng thì phải giảm C (theo số bách phân); hoặc I có thể tăng nếu A tăng (theo thực số).

Tìm cách gia tăng lợi tức là việc nên làm nếu có thể, bất cứ ở tuổi nào. Phải nói rằng gia tăng lợi tức này chỉ nhằm gia tăng ngân khoản để làm việc ích, nghĩa là tăng I chứ không tăng C.

Muốn giảm C để có thể tăng I nếu A đúng nguyên tại chỗ, thì ta chỉ có cách xét lại mỗi lần ta định chi ra xem nhu cầu này có thật đúng, có thể bỏ hoặc bớt đi không? Xét những nhu cầu có loại bách thiết, loại thứ yếu, loại không cần :

1. Loại bách thiết : ăn, mặc, ở, học hỏi, sức khỏe
2. Loại thứ yếu : giải trí, thăm viếng xã giao
3. Loại không cần : du hí, xa xỉ

Đương nhiên loại 3 này, ta có thể thẳng tay xóa bỏ.

Về loại 2, nhu cầu của ta cần được phân tích kỹ và chỉ giữ tối thiểu mục giải trí. Mục viếng thăm xã giao, điếu tang, chia buồn với thân thuộc bạn bè là cần nhất; rồi đi lại thăm hỏi những người gặp chuyện không vui khác; sau mới đến các việc cưới hỏi, mừng có con, thi đậu, vv... Ở đây, cần nhất là lòng thành khẩn, mối quan tâm sâu đậm của mình đối với thân thuộc, bạn bè, không phải ở giá trị thực chất của tặng phẩm.

Về loại 1, khó có thể chia ưu tiên, vì đó là tùy thuộc hoàn cảnh cá nhân, nhất là đối với chúng ta những người bỏ xứ ra đi định cư ở một nước khác

nhiều về mọi phương diện tùy người đến lâu hoặc mới đến, tùy tuổi tác, gánh nặng gia đình, và còn nhiều yếu tố rất khó nói hết trong phạm vi bài này. Nói chung, mục sức khoẻ ở đây cần phải đặt lên ưu tiên 1, vì đối với hầu hết chúng ta sức khoẻ là một là một cái vốn quan trọng nhất. Từ khi hậu tuyết lạnh, đến thực phẩm, ngoại cảnh, có nhiều vấn đề mà các gia đình đến định cư như người Việt chúng ta chưa có sự hiểu biết cặn kẽ và dễ bị sinh bệnh, dễ bị thiệt hại lớn để tự mình mất nhiều khả năng kiếm sống. Xứ này là đất tự do doanh thương, nặng về chủ nghĩa tiêu thụ và quảng cáo, làm cho ta cần phải suy nghĩ cẩn thận khi xem truyền hình, nghe đài phát thanh, hoặc đọc sách báo. Tôi được biết hồi mới đến một gia đình Mỹ ở miền quê, người chồng không cho vợ con xem truyền hình để triệt trừ ảnh hưởng của quảng cáo, để vợ con ông khỏi có ý tưởng về những nhu cầu tạo nên bởi sự thúc đẩy từ bên ngoài. Nói ra thì phải cả vài ngàn trang mới hết loạn quảng cáo ở xứ này.

Sự học hỏi, đối với đa số chúng ta, có lẽ cũng được ưu tiên cao, vì nó cho ta những khả năng học vấn mà ta cần để mưu sinh; sự học hỏi này trước hết rất thực tiễn và bắt buộc vì nếu không có, ta chỉ làm lao động với số lương tối thiểu, hoặc quá vất vả và không lâu bền. Đây chỉ là nói qua về vấn đề này, chú thật ra trên đất nước Mỹ, học hành quá là vấn đề cần phải viết nhiều hơn. Chung chung, vì sống còn đã, ta phải có những mục tiêu ngắn hạn cấp bách, và dài hạn để cạnh tranh.

Các mục ăn, mặc, ở đều có ưu tiên ngang nhau; điều cần thiết là ta nên quan tâm đến thực chất dinh dưỡng, bồi bổ và ít tốn kém; quần áo cần giản dị, tầm thường, đủ ấm; ở thì miễn có chỗ tạm trú ấm áp, không thể theo ngay tiêu chuẩn của người bản xứ.

Nói tóm lại những nhu cầu nào thật cần thiết thì ta thỏa đáng trước, những gì có thể tạm hoãn thì lưu một thời gian rồi hãy tính, những gì bỏ được thì quyết bỏ. Ở đây việc đánh giá đòi hỏi hiểu biết, khôn ngoan, để phí tổn được giảm bớt, chi phí về

nhu cầu cá nhân và gia đình thỏa đáng rồi thì ta còn ngân khoản để giúp ích.

Lý tưởng của người Hướng đạo ưu tiên 1 là phải giúp ích, phải là chỉ dấu để nhận định con người chúng ta, một chỉ dấu có thực chất và giá trị cao. Để thực hiện được lý tưởng đó, không những các trưởng, các bạn thanh thiếu niên đều đồng tình, luôn phấn khởi thực hiện, mà còn cần có sự nhất trí hợp tác của thân thuộc chúng ta nữa.

Trong xã hội nặng về vật chất, sự xa phí và xa hoa nhiều khi phù phiếm dễ tiêm nhiễm những thể hệ non dại chạy đua theo người cho đó là giá trị của văn minh, thì thiếu nghĩ nền tảng tinh thần phải là keo sơn của cộng đồng chúng ta, sự giúp ích mọi người sẽ củng cố giá trị của cộng đồng chúng ta, và đồng thời cũng thắt chặt liên hệ đồng hương giữa các lớp tuổi, không phân biệt tôn giáo, giàu nghèo, gái trai, khôn dại.

Tất nhiên, khi giúp ích chúng ta đặt trước hết vào đối tượng bình thường nhất, không may nhất và ít lợi quyền nhất.

THƯ TÍN NHẬN ĐƯỢC VÀO NGÀY CHỚT

Khi bài vở đã xong xuôi, Liên-Lạc nhận được thư của Quý Trưởng sau đây:

1. Trưởng Nguyễn-đức-Phúc (Ottawa)
2. Trưởng Nguyễn-Kim (Ottawa)
3. Trưởng Bùi-thế-Hưng (Toronto)
4. Trưởng Nguyễn-xuân-Linh (Calgary)
5. Trưởng Đinh-hồng-Phong (Oregon)
6. Trưởng Trần-văn-Thao (Call)
7. Chị Lê-văn-Ba (Ill.)
8. Tr. Mục-sư Lê-Hựu (call)
9. Tr. Ng.xuân-Hoàng-Quán (Pels.)

Phần chi-tiết và phân-trần, xin được ghi vào Liên-Lạc số kế tiếp.

Lịch Sử Hướng Đạo Việt Nam

Phạm Quang Lộc

Chồn Từ Tồn

(Tiếp theo)

VII. - HƯỚNG-ĐẠO VIỆT-NAM TRONG THẬP NIÊN 70 "GIỮ VỮNG ĐỂ PHÁT TRIỂN":

A. GIAI ĐOẠN "GIỮ VỮNG" 1970-1973.

Cuộc chiến tranh tại miền Nam bộc phát từ những năm đầu của thập niên 60 và trở nên dữ dội từ năm 1967, phong-trào Hướng-Đạo tại Việt-Nam gã-p rất nhiều khó khăn, môi trường sinh hoạt ngoài thiên nhiên bị hạn chế, hầu hết các Huynh-trưởng và Tráng-sinh phải nhập ngũ.

1. SINH HOẠT:

Tuy vậy phong trào vẫn tiếp tục sinh tồn và tạo được nhiều tiếng vang trong lãnh vực giúp ích cộng đồng, nhất là trong biến cố Tết Mậu-Thân 1968, chính vì vậy mà ngày 29-11-1968 Hội Hướng-Đạo Việt-Nam được công nhận là Hội có ích lợi chung (Sắc lệnh số 566/TT/SL của Tổng Thống Việt-Nam Cộng-Hòa).

Số đoàn viên khoảng từ 11 đến 13.000 Hướng-đạo-sinh.

Với quyết tâm "GIỮ VỮNG" phong-trào, một trại Hợp Bạn Toàn Quốc lấy tên là Giữ Vững được tổ chức vào dịp Lễ Giáng-Sinh tháng 12-1970 tại Thủ-Đức và cũng để kỷ niệm 40 năm tuổi đời HĐVN do Trưởng Tổng-Ủy-Viên Trần-Văn-Lược làm Trại-trưởng. Trại quy tụ hơn 8.000 HDS và có các phái đoàn các nước bạn như Hoa-Kỳ, Thái-Lan, Úc-Đại-Lợi và Trung-Hoa Quốc-Gia tham dự.

Trại Hợp Bạn này đánh dấu sự trưởng thành về tổ chức các Trại lớn của HĐVN và sau đó được Sứ thần ANTONIO DELGADO, Chủ-tịch Hội-Đồng Hướng-Đạo Thế Giới đề nghị đặt tên là WARBOREE nghĩa là HỢP BẠN TRONG CHIẾN TRANH.

Năm 1970 cũng là năm đánh dấu một giai đoạn đặc biệt của Hội HĐVN. Hội đã tổ chức chiến dịch LÀM ĐẸP QUÊ HƯƠNG và trại bay

NỐI VÒNG TAY LỚN, các Trường lãnh đạo phong trào đã đi trên 9.000 cây số đường bộ để thăm viếng và tìm hiểu những khó khăn mà phong-trào đang gặp phải tại các địa phương, hầu đưa ra những kế hoạch thực tiễn để giữ vững phong trào.

Tháng 6-1970, Đại-Hội-Đông HĐVN được tổ chức tại Đà-Nẵng do hai Đạo An-Hải và Bắc-Đẩu đứng cai và Trường Linh-mục Đình-Duy-Trinh là Trưởng Ban Tổ chức.

Cũng trong năm 1970, các Trại HỌP BẠN liên tiếp tổ chức khắp nơi để hâm nóng những sinh hoạt Hướng-Đạo.

* HỌP BẠN Kha-sinh toàn quốc tại Đà-Lạt,

* 4 Trại HỌP BẠN ĐỘI-trưởng Miền :

- Đà-Nẵng cho Miền I

- Đà-Lạt cho Miền II

- Thủ-Đức cho Miền III

- Mỹ-Tho cho Miền IV

Hội cũng đặt trọng tâm đến khía cạnh quảng bá và tu-thư để cung cấp những tài liệu mới đáp ứng nhu cầu tiến triển của phong trào.

- Chương trình truyền hình HOA BÁCH HỌP xuất hiện hàng tháng trên đài truyền hình Việt-Nam.

- Nguyệt-san TRƯỜNG dành riêng cho Trường các ngành.

- Các THỦ BẢN HUẤN LUYỆN dành riêng cho Ban Huấn Luyện.

Nguyệt-san NGHỀ ĐỘI TRƯỞNG dành riêng cho các em ĐỘI-trưởng và ĐỘI-phó trên toàn quốc.

Mùa Hè năm 1972 chiến cuộc lại gia tăng đã làm đình trệ mọi chương trình sinh hoạt của Hướng-Đạo Việt-Nam. Tất cả mọi nỗ lực đều dồn vào công tác cứu trợ và tiếp nhận đồng bào tị nạn chiến tranh trên toàn quốc, những khóa cứu thương, cứu hỏa được mở ra để đào tạo các toán cấp cứu. Hướng-Đạo phục vụ tại các bệnh viện và các trại tạm cư, các đơn vị Hướng-Đạo cũng được phân phối làm việc và bảo trợ các trại tiếp cư, mở chiến dịch lạc quyền để cứu giúp nạn nhân chiến cuộc.

Chiến tranh gia tăng dữ dội vào mùa Hè 1972, qua ảnh hưởng của sắc lệnh tổng-động-viên dồn nhân lực từ 17 tuổi vào quân đội. Hội Hướng-Đạo Việt-Nam bị ảnh hưởng trực tiếp, số hội viên bị giảm 25% trong vài tháng.

Hội nghị Trường toàn quốc dự định vào tháng 4/73 và trại HỌP BẠN ĐỘI-trưởng kỳ II dự định vào tháng 11/72 với sự tham gia của các ĐỘI-

trưởng Vùng Á-Châu Thái-Bình-Dương phải bãi bỏ.

2. HUẤN LUYỆN.

Mặc dầu ảnh hưởng của chiến tranh trong những năm đầu của thập niên 70, ngành Huấn-luyện vẫn không ngừng bành trướng, các khóa trại BẢNG RỪNG vẫn liên tục mở hàng năm tại Trại-trường Quốc gia Đà-Lạt, các khóa BẠCH-MÃ và CỎ BẢN đều tổ chức trên 4 Miền Huấn-luyện.

Hội nghị Huấn Luyện đầu tiên được tổ chức tại Trại-trường Tùng-Nguyên 1967 để cải tổ và phát triển ngành Huấn-luyện : chia 4 Miền Huấn-luyện và thành lập các toán Huấn-luyện Miền, thành lập Hội-Đông DCC, thảo qui chế Huấn-luyện.

Hội nghị Huấn-luyện lần thứ 2 tổ chức tại Thủ-Đức vào tháng 6/1971 và ngay sau Hội-nghị này là khóa đào tạo Huấn-luyện-viên Quốc-gia (NTC : National Trainer Courses) đầu tiên được tổ chức tại Việt-Nam với sự hiện diện của Ủy-viên Huấn-luyện Vùng Á-Châu Thái-Bình-Dương, Trường JAMES NERIC người Phi-Luật-Tân.

Năm 1973 khóa đào tạo Huấn-luyện-viên Quốc-gia thứ hai cũng được tổ chức tại Thủ-Đức có sự hiện diện của Ủy-viên Huấn-luyện vùng Á-Châu Thái-Bình-Dương, Trường ABDUL KADER.

Song song với việc đào tạo Huấn-luyện-viên Quốc-gia, ban Huấn-luyện vẫn gửi các Trường Huấn-luyện ra ngoại quốc học khóa ITTC (International Training the Team Course) như đã nói ở đoạn VI.

Năm 1974, Ban Huấn-luyện cũng đã mời Trường R.R. DE LA CRUZ, Chủ-tịch ban tài-chánh của Văn-Phòng Á-Châu Thái-Bình-Dương qua mở khóa "GÂY QŨY" cho một số Trường vào hai ngày 19 và 20 tại khách sạn MAJESTIC Sài-Gòn.

3. - GIAO-TẾ QUỐC-TẾ :

Hướng-Đạo Việt-Nam vẫn tiếp tục bành trướng các liên lạc quốc-tế, mặc dù các Trường vẫn tự túc xuất ngoại, phái đoàn Hướng-Đạo Việt-Nam vẫn không vắng mặt tại các Hội-nghị Hướng-Đạo Thế giới hay Vùng Á-Châu Thái-Bình-Dương và đã tạo được mối dây thân ái rất hữu ích.

Mặt khác, các phái đoàn Hướng-Đạo ngoại quốc cũng liên tục thăm viếng Hướng-Đạo Việt-Nam. Hướng-Đạo Việt-Nam đã 2 lần đón tiếp Trường LASZLO NAGY, Tổng-Thư-Ký Văn Phòng Hướng-Đạo Thế Giới nhân dịp khởi công kiến thiết Trại HỌP BẠN Toàn Quốc 1970 và sau

khóa Hội Thảo và Phát triển Cộng-đồng tại INDONESIA tháng 5/1973.

Năm 1973 hai Trưởng lãnh đạo Hướng-Đạo Thế Giới cũng sang Việt-Nam nhân dịp Đại-Hội-Đông Toàn Quốc tháng 4/1973, đó là Sứ Thần ANTONY C. DELGADO, Chủ-tịch Hội-đồng Hướng-Đạo Thế Giới và Thiếu-tướng Bác-sĩ ABDUL AZIS SALEH, Chủ-tịch Hội-Đông Vùng Á-Châu Thái-Bình-Dương.

Tháng 6/1974, Hội-Nghị Hướng-Đạo Vùng Thái-Bình-Dương tại Tân-Gia-Ba, phái đoàn Hướng-Đạo Việt-Nam có hai Trưởng được bầu vào Ủy-Ban Hướng-Đạo Vùng, đó là Trưởng Bác-sĩ Nguyễn-Văn-Thơ và Trưởng Nguyễn-Đình-Thư.

B. GIAI ĐOẠN PHÁT-TRIỂN 1973-1980.

Hai tháng sau khi thỏa ước về ngưng bắn và văn hòa hòa bình tại Việt-Nam được ký kết tại Paris, Đại-Hội-Đông Toàn Quốc Hướng-Đạo Việt-Nam họp tại Gia-Định từ ngày 28-4 đến ngày 30-4-1973 đánh dấu thời kỳ khởi điểm của kế hoạch ngũ niên nhằm phát triển Hướng-Đạo trong giai đoạn hậu chiến.

Kế-hoạch này đã chi tiết hóa kế hoạch thập niên GIỮ VỮNG ĐỂ PHÁT TRIỂN của Hội Hướng-Đạo Việt-nam do Bộ Tổng-Ủy-Viên đưa ra từ năm 1970 khởi đầu bằng trại HỌP BẠN GIỮ VỮNG, kế-hoạch này cũng dựa theo kế hoạch ngũ niên Phát triển chung của Văn Phòng Hướng-Đạo Thế Giới và Văn Phòng Vùng Á-Châu Thái-Bình-Dương

Tháng 12 năm 1974 một trại HỌP BẠN Hướng-Đạo Toàn Quốc được tổ chức tại Tam-Bình Thủ-Đức và đặt tên là "TỰ-LỰC" do Trưởng Tổng-Ủy-Viên Trần-Văn-Lược làm Trại-trưởng. Trại cũng đã qui tụ hơn 5.000 Hướng-Đạo-Sinh tham dự.

Ngày 30-1-1975 chiến cuộc lại bắt đầu bùng nổ dữ dội, Hướng-Đạo lại lao vào công tác cứu trợ và tổ chức các trại tạm cư.

Ngày 30-4-1975, lãnh thổ Việt-Nam Cộng-Hòa (từ sông Bến-Hải trở vào Nam) bị Cộng-sản chiếm đóng hoàn toàn, phong-trào Hướng-Đạo Việt-Nam một lần nữa phải ngưng hoạt động. Văn Phòng Hướng-Đạo Thế Giới đã có quyết-định "TREQ" tính cách hội-viên của Hội Hướng-Đạo Việt-Nam chờ ngày Việt-Nam hoàn toàn ổn định và tự do, phong-trào Hướng-Đạo Việt-Nam sẽ được tái lập.

C. TÌNH HÌNH HƯỚNG-ĐẠO VIỆT-NAM

SAU NGÀY 30-4-1975

Sau ngày 30-4-1975 một số Trưởng đã may mắn di tản ra nước ngoài, số còn bị kẹt ở lại sau này một phần bị bắt đi tù CẢI TẠO vì là quân nhân, công chức hoặc tham gia các tổ chức chính-trị Quốc-gia, một số (rất ít) ngay thơ tưởng đất nước đã "Độc-Lập, Tự-Do, Hạnh-Phúc" (theo lối Cộng-sản) đã dẫn nhau đi cắm trại cuối tuần, tất cả đều bị bắt và đưa đi Cải-Tạo. Hội Hướng-Đạo Việt-Nam tự động giải tán, sau đó Thành-đoàn Cộng-sản thành-phố Sài-Gòn (nay là thành-phố Hồ-Chí-Minh) đến tiếp thu Hội-quán Hướng-Đạo và Trưởng Nguyễn-Đức-Phúc, Chánh-Văn-Phòng Hội Hướng-Đạo Việt-Nam đã ký biên-bản bàn giao.

Theo lời Trưởng Nguyễn-Đức-Phúc trong số những người đến tiếp thu Hội-quán Hướng-Đạo có một số huynh-trưởng Hướng-Đạo từng giữ những chức vụ quan trọng trong phong-trào.

Một điều đáng buồn khác sau vài tháng tiếp thu Hội-quán Hướng-Đạo Việt-Nam những dụng cụ như lều trại, mùng, mền, soong, chảo, búa, rìu, sách, báo được bày bán ở chợ trời đường Huỳnh-Thúc-Kháng Sài-Gòn.

Mặc dầu Phong-trào Hướng-Đạo không được hoạt động, nhưng tất cả những người Hướng-Đạo chân chính vẫn sống Tinh thần Hướng-đạo. Mặt khác các Trưởng luôn tìm dịp (hợp pháp) để gặp nhau như quan hôn tang tế . . . Vào những dịp lễ Thánh GEORGES, sinh nhật B.P. và phu nhân, anh chị em Hướng-Đạo cũng tụ họp để dự lễ, Chúa nhật cuối tháng 10 hàng năm anh chị em Hướng-Đạo Công-Giáo tổ chức Lễ cầu cho các Trưởng Hướng-Đạo đã qua đời.

Tóm lại phong trào Hướng-Đạo Việt-Nam tuy bị ngưng hoạt động, nhưng anh chị em Hướng-Đạo vẫn luôn tìm mọi cách để gặp gỡ và giúp nhau sống tinh thần Hướng-Đạo.

Năm 1989, Thành-đoàn Thanh-Niên Cộng-sản Hồ-Chí-Minh nhận thấy những sinh hoạt đoàn đội của Thành-đoàn ngày càng yếu kém không lôi cuốn, hấp dẫn trẻ, không ai gia nhập đoàn, đoàn viên bỏ đoàn ngày càng đông. Bí-thư thành đoàn là Huỳnh-Tấn-Mắm muốn lấy lại uy tín của Thành-đoàn nên đã liên lạc với một số Trưởng Hướng-Đạo Việt-Nam mà trước kia đã nằm vùng trong phong trào cũng như một số Trưởng Hướng-Đạo xu thời đã cộng tác với Cộng-sản sau ngày 30-4-1975 để lập lại Hướng-Đạo dưới sự chỉ đạo của Huỳnh-Tấn-Mắm lấy tên là nhóm KHĂN QUÀNG XANH, đứng đầu nhóm này là Trần-Hữu-Khue,

Võ-Văn-Bi, Phạm-Thanh-Vân . . . Buổi lễ ra mắt tại sân Tao-Đàn. Nhóm KHĂN QUÀNG XANH mặc đầu do các Trưởng Hướng-Đạo điều khiển nhưng chỉ có cái vỏ Hướng-Đạo bên ngoài, thực chất đã biến dạng theo chiều hướng cộng-sản dưới sự chỉ đạo của Thành-đoàn, sinh hoạt được vài tháng thì Huỳnh-Tấn-Mắm bị loại ra khỏi Thành-đoàn, Lê-Văn-Nuôi lên thay thế và ra lệnh giải tán nhóm KHĂN QUÀNG XANH, những người phụ trách nhóm này bị sở Công An Thành phố gọi lên điều tra.

được chuẩn bị cho lớp Trưởng trẻ này có đủ khả năng khi phong-trào được tái lập.

Các Trưởng LT và ALT trong Ban Huấn-luyện Quốc Gia (còn ở lại Việt-Nam) đã có quyết định âm thầm mở các khóa Huấn-luyện (Huấn-luyện chui) Cơ-bản, Bạch-Mã, Bằng Rừng và khóa Ôn luyện cho các Trưởng BR cũng như khóa đào tạo Trưởng Huấn-luyện (Trainers). Các khóa Huấn-luyện này đều mở cuối tuần và kéo dài thời gian và thay đổi địa-điểm luôn, anh chị em Huấn-luyện-viên cũng như trại-sinh đều rất hăng say.

Cũng trong thời gian này, các sách Hướng-Đạo xuất bản trước năm 1975 được tái bản bằng cách Photocopie (làm chui) như : BƯỚC ĐƯỜNG ĐẦU, HẠNG NHÌ, HẠNG NHẤT, SÁCH SÓI CON, HƯỚNG-ĐẠO CHO TRẺ EM, HƯỚNG DẪN VÀO NGHỀ TRƯỞNG HƯỚNG-ĐẠO, ĐƯỜNG THÀNH CÔNG ... Đặc biệt các Thủ-bản Huấn-luyện : Dự-bị Ấu, Thiếu, Kha, Tráng và Liên-Đoàn-Trưởng Ủy-viên cũng được photocopie để các Trưởng Huấn-luyện có tài liệu trong việc giảng huấn. Tất cả các tài liệu và sách báo nói trên đều phải mua vì ngân quỹ tự túc.

Tại Đà-Nẵng, Trưởng Bùi-Văn-Giải và các Trưởng trong Toán Huấn-luyện Miền I cũng mở các khóa huấn-luyện tương tự như ở Sài-Gòn.

Tuy nhiên tại Miền Trung tình hình chính trị còn căng thẳng hơn tại thành phố Hồ Chí Minh, nên Trưởng Bùi-Văn-Giải và các Trưởng Huấn-luyện cũng được công-an mời lên để tra vấn.

Những sinh hoạt ÂM THẨM của Hướng-Đạo Việt-Nam tại quê nhà dù núp bóng dưới hình thức nào cũng được công-an biết đến, các Trưởng như ba linh-mục ĐÌNH-QUANG-ĐIỆN, NGUYỄN-VĂN-DỰ, và TIẾN LỘC thường xuyên được công-an "hỏi thăm sức khỏe" . . .

Tóm lại, tình hình Hướng-Đạo Việt-Nam tại quê nhà gặp nhiều khó khăn, anh chị em Hướng-Đạo sống tinh thần Hướng-Đạo nhiều hơn

là sinh hoạt thuần túy Hướng-Đạo. Tình trạng này đúng với danh từ "HƯỚNG-ĐẠO THẦM LẶNG" theo kiểu GIÁO HỘI THẦM LẶNG của Công-Giáo.

D.- HƯỚNG-ĐẠO VIỆT-NAM Ở HẢI-NGOẠI

Xin xem tập "LỊCH SỬ HƯỚNG-ĐẠO VIỆT-NAM", hồi ký của Trưởng TRẦN-VĂN-KHẮC.

Xin thêm một vài điểm nhỏ :

- Hai tổ chức Nam và Nữ Hướng-Đạo Việt-Nam ở hải-ngoại hợp nhất thành Phong-trào Hướng-Đạo Việt-Nam do Hội-nghị COSTA MESA (1983) và tiếp tục sinh-hoạt tại hải-ngoại.

- Ngành Kha đổi tên thành ngành THANH (Thanh-sinh, thanh-đoàn).

Phạm-Quang-Lộc (Chồn Từ Tốn)

SỔ VÀNG

(Liên-Lạc số 10, Tháng 3/1994)

	US	CAN	
1. Trưởng Hoàng-Hội		35	
2. Trưởng Phạm-Chương		35	Lần thứ 2
3. Trưởng Nguyễn-xuân-Mộng	20		Lần thứ 3
4. Trưởng Ng.x.Hoàng-Quán	20		Lần thứ 2
5. Trưởng Đỗ-quý-Trần		20	Lần thứ 2
6. Trưởng Nguyễn-trọng-Phu		20	Lần thứ 2
7. Trưởng Nguyễn-thành-Cung	} 50 (1)		Lần thứ 2
8. Trưởng Nghiêm-văn-Thạch			
9. Trưởng Vương-cát-Hành	30		Lần thứ 3
10. Trưởng Bùi-Chuyên	10		
11. Trưởng Trần-văn-Khắc		80(2)	Lần thứ 3
12. Trưởng Tuấn-Việt	10		Lần thứ 4
13. Trưởng Nguyễn-Kim		50	Lần thứ 2
14. Trưởng Nguyễn-văn-Điện	10		
15. Trưởng Nguyễn-hữu-Lãng	20		Lần thứ 3
16. Trưởng Phạm-Quỳnh-Châu	50		Lần thứ 2
17. Trưởng Phạm-gia-Kiểm	50		Lần thứ 2
18. Trưởng Hà-thế-Hùng		40	Lần thứ 2
19. Trưởng Vũ-Thủy-Lan		40	Lần thứ 2
20. Trưởng Phan-hữu-Khả		25	Lần thứ 2
21. Trưởng Đinh-hồng-Phong	30		
22. Trưởng Nguyễn-khắc-Tiếp	20		Lần thứ 2
22. Chị Lê-văn-Ba (Thái-Điện)	20		Lần thứ 4
23. Chị Lê-Thái-Son	50		Lần thứ 2

(1) Cựu N.T.Cung và Tr. Nghiêm-văn-Thạch đóng vào Quỹ H.D. Trường-niên 30 US và giúp Quỹ Liên-Lạc 20 US.

(2) Tr. Trần-văn-Khắc đóng vào Quỹ H.D. Trường-niên 30 Can và Liên-Lạc 50 Can.

Liên-Lạc xin chân-thành cảm ơn các Trưởng và Thân-hữu độc-giả đã góp Công Đức nuôi dưỡng Bản Tin. (Khóa số ngày 20-02-1994)

Trẻ Em Việt Nam Và Tiếng Việt

*Thân tặng Liên Đoàn HBVN tại Đức
Phan Thanh Hy*

Vừa rời tại trại Thăng Tiến 4 ở Le Breuil (Pháp), nơi khu vực dành cho H.Đ.V.N. tại Đức-quốc, trước cổng vào có một tấm bảng ghi là "**Phải nói tiếng Việt**".

Tôi rất sung sướng, cảm động và nhân dịp trở lại một vấn đề được đề cập nhiều lần là làm sao để phát triển tiếng Việt nơi các em đã bỏ Việt Nam theo cha mẹ, anh em ra nước ngoài. Nhưng hình như các phương pháp để duy trì và phát triển không được nói đến một cách sát thực tế. Càng xa năm di tản 1975, càng nhận xét là trẻ em Việt Nam ít biết nói tiếng Việt. Đó chưa kể các trẻ sanh khi cha mẹ đã sống trên xứ người.

Tôi không có tham vọng đưa ra những phương pháp "huyền diệu". Tôi chỉ muốn góp thêm ý kiến, nhất là hàng ngũ các đoàn sinh Hướng Đạo đang tiếp tục hoạt động để thực hiện một đường lối giáo dục hữu hiệu. Có dịp dự nhiều trại Họp bạn, tôi nhận thấy tại đây, các Trưởng thường thường phải dùng ngoại ngữ để phát ngôn, hoặc dịch lời nói của mình ra ngoại ngữ. Hôm nay, khi mình phải "tự mình làm thông dịch viên cho mình", các Trưởng sợ các đoàn sinh không hiểu mình muốn gì, trong một trò chơi, chung quanh một tối lửa trại. Chúng tôi đã sống một phần lớn cuộc đời tại quê nhà, lo sợ là ngày mai, thế hệ người Việt di cư ở hải ngoại không còn biết tiếng Việt nữa. Đó là một sự thua trận, thêm vào những thất bại quân sự và chính trị đã đuổi chúng ta khỏi mảnh đất Việt yêu dấu. Chúng ta đang ở trong một chiến tranh mà không thấy kẻ thù, nên sự thất bại sẽ loang dần như một vết dầu, từ từ và chắc chắn. Ngày con em chúng ta trở về quê hương để hưởng một chánh thể theo ý muốn, sự thụ hưởng này cũng như việc phục vụ đồng bào ruột thịt, sẽ bớt đi nhiều vì người trở về xứ không hiểu là anh em, cô bác, láng giềng xa gần đã nói gì, phê phán ra làm sao.

*
* *

Chúng ta muốn tranh đấu cho sự sống còn một nước Việt Nam tự do, mà không có phương tiện quân sự chánh trị, cũng có thể tranh đấu trong mục đích đó bằng cách duy trì và phát triển tiếng Việt. Người Trung Hoa, người Do Thái tán mác ở nhiều nơi đã tồn tại được vì họ đã cương quyết duy trì tiếng "mẹ đẻ" và các tập quán quốc gia. Tiếng nói là xi-măng cứng cố và nuôi dưỡng sự đoàn kết. Ra đường khi chúng ta gặp một người đồng hương, "mũi tẹt da vàng", chúng ta chào hỏi bằng một câu tiếng Việt, và được đáp lại bằng tiếng Việt, chúng ta sung sướng. Đó là cảm giác một cây khô được chút nước tưới vào. Phải không bạn?

Duy trì và phát triển tiếng Việt không phải là một lý thuyết không thực hành được. Nó có tánh cách thực tế mà chúng ta có thể cụ-thể-hóa bằng sự cố gắng. Sự cố gắng đó không phải là một công việc dễ dàng. Vì nếu dễ dàng thì đâu có những lời tâm huyết hôm nay. Nó gặp nhiều khó khăn bởi hoàn cảnh, tâm lý.

Người Việt di cư xứ người, ngày đêm phải tìm phương kế sinh sống, chạy ngược chạy xuôi, không có thời giờ để nói chuyện với con cái thì còn đâu rảnh rang để dạy cho chúng biết tiếng Việt. Điều cần là "làm việc gấp trước đã" (parer au plus pressé). Cha mẹ, con em hiểu nhau là quý rồi, việc phát ngôn bằng tiếng này hay tiếng khác, không quan trọng! Cha mẹ lại còn sợ rằng nếu ở nhà, mọi người đều dùng tiếng Việt, thì tại trường học con sẽ khó khăn hiểu bài dạy của thầy giáo. Tốt hơn là ở nhà trường cũng như trong gia đình, nên dùng ngoại ngữ để chuyển ý. Hành động như vậy phụ huynh đã quên là trên thực tế, trẻ em sống ở học đường nhiều hơn là trong gia đình. Dùng tiếng Việt để phát ngôn và trong việc xưng hô không làm cho chúng quên danh từ ngoại ngữ phải dùng đến khi tiếp xúc với thầy, bạn. Nếu ở trường các em không chịu khó ghi nhớ tiếng xứ người thì chúng sẽ bị "trùng phạt" hay nhất bị làm rắc rối cuộc đời. Chẳng hạn thầy giáo bảo đem cho thầy quyển sách này, chép bài này vào tập, mà em không chịu ghi nhớ những danh từ đã học, chắc các em sẽ bị thầy quả phạt nặng. Trái lại việc ấy không xảy ra với cha mẹ. Trước bữa ăn, cha mẹ bảo "con phải đi rửa tay cho sạch", mà các em

không hiểu, cha mẹ lại dịch ra bằng ngoại ngữ, để "khỏi mất thời giờ" ! Thay vì có một thái độ mềm dẻo, thụ động, cha mẹ nên có thái độ tích cực, tác động hơn. Cha mẹ sẽ lặp lại câu nói trên, bảo em đi rửa tay bằng tiếng Việt, bỏ tíc bằng một cử chỉ để giải thích mình muốn là tay của con phải sạch. Nếu con không chịu hiểu, tất nhiên chúng đã ngoan cố rồi. Khi con muốn xin một quả lê, quả cam, chùm nho hay bánh ngọt, cha mẹ buộc chúng dùng tiếng Việt, bằng không sẽ can đảm từ chối. Cũng như vậy khi con muốn đi chơi với bạn. Xin cha mẹ đừng quên là quyền lợi chi phối mọi hành động. Hai thái độ vừa dẫn diễn khác nhau bởi hai trạng thái tâm lý khác biệt. Chúng ta không lo sợ con phật lòng, hoặc khó khăn theo dõi học vấn mà chúng ta nên lo sợ sau này con sẽ "mất gốc".

Sự giáo dục sẽ bội phần dễ dàng nếu cha mẹ dạy con bằng tiếng Việt, cha mẹ anh em trao đổi ý kiến mọi vấn đề bằng tiếng Việt. Chúng ta hãy nghe một giáo viên người Việt nhắc lại sự nhận xét của ông N. Caplan điều tra về văn hóa của University of Michigan trong bài "Indochinese Refugee Families and Academic Achievement". "... Trái lại, tác giả Caplan kết luận, những em bé Việt càng học giỏi khi sống trong một gia đình đông con. Điều này chứng tỏ sự đóng góp của những người anh người chị giúp cha mẹ săn sóc các em nhỏ hơn mình. Có nhiều trường hợp người cha cũng như người mẹ không rành tiếng ngoại ngữ và vì thế không thể trực tiếp kèm con mình học. Nhưng người mình xưa nay có khuynh hướng trọng người có học thức trong xã hội, các em bé Việt được khuyến khích rất nhiều trong việc học hỏi. Dĩ nhiên các em học nhiều các em phải thành công, và sự thành công đã đem lại cho các em sự hãnh diện và hài lòng. Và kết quả là các em tiếp tục gắng sức học...". "Một trong những kết quả khác trong cuộc điều tra cho ta biết rằng những đứa trẻ nào được cha mẹ đọc truyện cho nghe đều học khá hơn những đứa trẻ khác, bất luận đọc tiếng Mỹ hay tiếng mẹ đẻ. Một lần nữa, kết quả này cho biết các bậc phụ huynh không cần biết rành tiếng ngoại ngữ để khuyến khích con em mình học hỏi thành công. Người cha, người mẹ nào cũng thương yêu con mình. Nhưng cha mẹ và con cái người Việt

có vẻ gần gũi nhau hơn trong nếp sống gia đình so với người Âu Mỹ. Và sự gần gũi ấy đã đem lại nhiều kết quả tốt đẹp cho con em mình trong sự học vấn. Ngoài ra, ta nên hy vọng rằng nhờ các em được nghe kể chuyện đời xưa khi còn thơ ấu mà thấm nhuần được nhiều Việt tính, để tạo cho các em một nền tảng luân lý vững chắc hữu ích trên đường đời. nhất là khi các em phải đương đầu với bao sự cám dỗ của cuộc sống trong xã hội Âu Mỹ. Nay nhờ cuộc điều tra này, ta được biết những gia đình nào sớm bắt chước nếp sống theo kiểu Mỹ, nhất là hưởng thụ "vui thú" và "trong tiền tài của cải" thì con cái họ kém thành công nơi học đường. Trái lại một gia đình nào coi trọng sự bảo tồn văn hóa thì con em họ được truyền lại một cách tự nhiên rất nhiều tiêu chuẩn luân lý và phong tục Việt Nam, và các em đó học giỏi hơn, và sẽ thành công hơn trên đường đời". (MINH CUÔNG, *Lớp Quê Hương Mến Yêu. Hè 1992. Montreal*)

Trong một bài nhân nhủ trước, tôi đã khuyên các trường Hương Đạo nên kể lại bằng tiếng Việt sử-ký Việt Nam cho các đoàn sinh, để từ đó, kích thích các em học tiếng Việt để biết nhiều hơn về Tổ quốc.

Các em sẽ biết có chị em Trưng Trắc, Trưng Nhị cỡi voi đánh đuổi quân Minh, Lê Lai cỡi áo bào để cứu Lê Lợi, Trần Hưng Đạo chỉ sông Hoá Giang mà thề nếu không đánh được giặc Nguyên, sẽ không qua lại sông này, Ngô Quyền tại sông Bạch Đằng sai quân lấy gỗ cạp sắt nhọn cắm ngầm dưới lòng sông để khi nước thủy triều hạ xuống, đánh úp chiến thuyền tướng Hoàng Thao.

Nhưng cũng có kẻ đã làm nhục cho nước, như vua Chiêu Thống theo tướng Tàu là Tôn Sĩ Nghị về Quảng Đông bị quan nhà Thanh đánh lừa đi cạo trọc đầu, gọt tóc, đổi y phục như người Tàu để xin được giúp trở về nước, mà không được. Có Mạc Đăng Dung năm 1540 thấy quân nhà Minh sửa soạn kéo sang biên giới, sợ hãi nên đến cửa Nam Quan trói tay ra xin hàng chịu tội.

Đọc các sách luân lý Việt Nam, các em sẽ biết có ông Lý Mật đã từ chối không nhận ra làm quan vì ở nhà còn bà, già đã ngoại 90 tuổi, đau ốm luôn, chỉ trông cậy vào một mình ông. Có ông Trương Công Nghệ họ hàng chín đời còn ở với

nhau. Có Dương Lễ cho vợ lẽ là Châu Long đi nuôi bạn là Lưu Bình cho đến khi thi đậu. Có vua Trần Anh Tôn làm biểu đem dâng vua cha rồi lấy phục xuống sân mà tạ lỗi vì ngày tết Đoan Ngọ uống rượu say, bỏ việc triều chính. Có ông Nguyễn Áng, người tỉnh Nghệ An đã liều chết xông vào đánh cọp để cứu mẹ. Còn có vua Tự Đức gần ngày kỵ cha, đi săn gặp nước lụt nên về trễ, đến lấy mẹ là Đức Từ Dũ, lấy một con roi mây, nằm trước mẹ xin chịu tội.

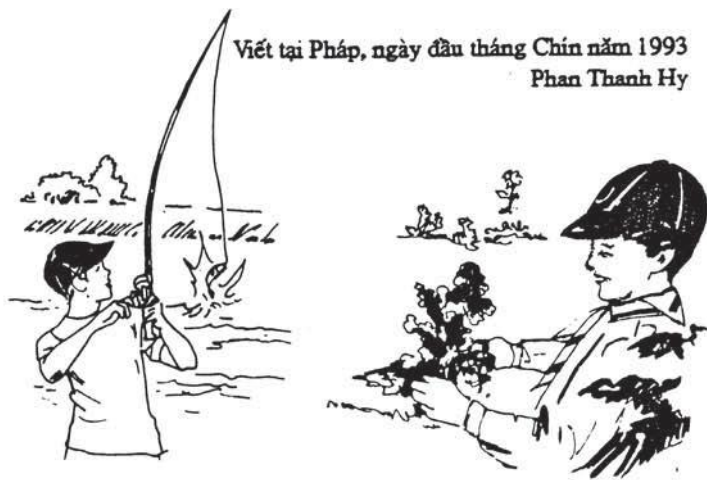
Bên cạnh những trang lịch sử oai hùng, những gương sáng về đạo đức sẽ làm cho con em phấn khởi, vững tin ở tương lai đất nước.

*
* *

Tôi biết có người đàn bà ngoại quốc, vì thương chông người Việt, đã làm các món ăn Việt như chả giò, bún riêu và cả mắm tôm chua nữa. Đáng kính phục hơn là có bà đi học lớp Việt ngữ dành cho người lớn tuổi để về nhà dạy tiếng Việt cho con. Trong lúc chông nói chuyện với con bằng ngoại ngữ! Bà cho biết sung sướng có chông người Việt và muốn con biết tiếng Việt để không quên mình là người Việt. Tôi tin chắc là bà ấy không phải là người duy nhất đã cương quyết dạy con qua biết bao nhiêu là trở ngại. Bà ấy đã cố gắng và sẽ thành công.

Chúng ta, thế hệ của những người di tản, còn may mắn đem theo và thông suốt tiếng "mẹ đẻ", không thể chờ đợi để dạy con em ta biết tiếng Việt. Chúng ta sẽ cố gắng vì như vậy chúng ta sẽ trao lại cho con em một di sản vô cùng quý báu là Tổ quốc oai hùng Việt Nam. Chúng ta sẽ thắng trong mặt trận cuối cùng, không hổ thẹn vì đã góp được một phần vào sự tồn tại của Đất Nước.

Viết tại Pháp, ngày đầu tháng Chín năm 1993
Phan Thanh Hy

Số Tay Tân Niên Giáp Tuất

* Liên Lạc số 10 kỳ này phát hành sớm hơn dự định để chuộc lại cái lỗi to lớn là để số 9 ra chậm hơn 2 tuần. Thật ra thì không chậm, vì ngày 24-12-93 đã hoàn tất việc in và đóng xong, nhưng... Trời hại! Vì bão tuyết liên miên 3 ngày, lạnh -30 C. cộng thêm sức gió thành -60 C! Khiếp quá, điện tắt tùm lum, ai mà nỡ nhắc Trưởng Tinh đem mấy trăm bao thơ lớn đựng báo (xin nhớ Trưởng Tinh xấp xỉ... Bát tuần!) đi Bưu điện gửi cho kịp! Thôi bước qua năm mới, chuyện cũ xếp qua một bên, xin xúi xỏa cho.

* Sau khi ấn hành xong Liên Lạc số 9, Ngựa C.K. đem một số lên Calgary (miền Tây Canada, cách Montréal 6 giờ bay) để tặng các Trưởng trên đó.

Gặp Trưởng Nguyễn-Xuân-Linh, cựu Đạo-Trưởng đạo Ninh Thuận, tuổi cũng đã trên lục tuần, mới từ Việt-Nam qua, còn hăng say lắm, đang dự tính chương-trình lớn là phối hợp các đoàn thể Thanh-niên Phật giáo, Công giáo cùng sinh hoạt theo phương pháp Hướng-đạo.

Có cuộc gặp gỡ với các Trưởng Quỳnh, Tr. Thủy bàn việc phát động xóm Hướng-đạo Trưởng-niên miền Calgary.

Lại gặp Trưởng Ngô-Dũng, một Liên - đoàn trưởng xuất-sắc, nay có ý muốn xin về hưu, qui ẩn!

Tuy nhiên, gặp lại Ngựa sau mấy năm vắng bóng, Tr. Dũng vẫn nhiệt tình, nhận tờ Liên Lạc số 9, xem lướt qua, ngập ngừng, cảm động và nói dạo này em "bận" (để ghét chữ này quá) không thể sinh hoạt như mấy năm trước được, nhưng anh em Hướng-đạo cần gì thì em sẵn sàng giúp đỡ phụ vào. Sau đó trao cho Ngựa địa chỉ mới và tỏ ý muốn được nhận Liên Lạc sau này. Dù sao cũng cảm ơn Trưởng Dũng đã dành cho Ngựa nhiều chân-tình huynh-đệ.

* Trở lại Montréal sau 2 tuần ngao-du miền Tây, được hung-tín Trưởng Lâm-Tô-Bông (Bồ Nông Hy-sinh, Cựu Đạo-trưởng Phan-Thiết, Bằng Rừng Bạch-Mã 1936 ở Huế), đã ra người thiên-cổ! Buồn chi lạ! Ngựa vốn có nhiều dịp thăm viếng, tiếp xúc và đàm-luận với Bạc Đàn Anh này và cả Bà Chị nữa,

đúng là mẫu người Hướng-Đạo chân chính từ lúc thiếu thời cho đến ngày từ già cõi đời. Xin có bài nói về Trường Lâm-Tô-Bông. Riêng Ngựa có đến nghiêng mình chào tiễn biệt và đưa linh-cữu Trường Bông đến nơi an nghỉ cuối cùng với tất cả lòng thương tiếc người Anh quý mến.

* Cũng mới từ Calgary về, Sói Con Đã Già, tức nhà văn Trà-Lũ từ Toronto gọi giây nói, hỏi đã nhận bài Chuyện Phiếm Ngày Tết chưa ? Đáp : đã nhận rồi, nhưng không kịp đăng vào số 9, lý do muôn thuở là phải gửi đi phương xa nhờ đánh máy, bài chưa trả về kịp. Kỳ hạn đến, Liên Lạc phải phát hành. Sói Con Đã Già phán một câu quá chí lý : "Thôi Trường ơi ! Để thiên-hạ ăn Tết no nê rồi, ra Giêng năm rộng tháng dài, mình đem cỗ "thịt . . .Giáp Tuất" ra ăn nhâm nhi, khi đó mới thấy ngon và thấm thía !" Miệng lưỡi nhà văn có khác ! hèn chi mà "mấy con nhỏ ngon như múi mít" hay " bà đầm già trong sớ" đeo riết nghe kể chuyện hoài. Sướng thật !

Ngựa lập tức gửi express qua Mỹ nhờ Trường Trần Trung Hợp đánh máy ngay để kịp đăng trong Liên Lạc số này, chắc chắn thịt vẫn còn tươi, ngon và rất bổ. À, Nhà Văn họ Trần ơi, sang năm là năm Hợi đó nghe. làm một bài "Heo Bấy Món" mời độc giả Liên Lạc xơi cho đã đi !

* Ngày 17-01-94 động đất dữ dội ở Cali, điểm chính là Northridge, nhiều người thiệt mạng, hư hại nhà cửa, cầu cống, đường sá vô số kể. Ngựa nhìn lên bản đồ, chạy vào lật sổ địa-chỉ xem các bà con, bạn bè, bồ bịch và . . . độc giả Liên Lạc có ai ở vùng đó không ?

Giật mình thất-kinh : Northridge là vùng của Cụ Tiên-Chỉ Trần Văn Thao đang ở. Lục tìm số điện thoại, gọi đúng số (818) 349-7325. Suốt cả ngày không có trả lời (có lẽ đứt giây cáp), đến tối gọi nữa vẫn vậy, và hôm sau gọi thì có tiếng nói bảo chờ, vì đường giây này bận lắm lắm. Ngựa kiên nhẫn chờ đến 2 giờ sau mới liên lạc được với Cụ Tiên Chỉ :

- Sao ! ai đó ?

- Dạ thưa Anh, Thoại ở Montréal đây, Anh có sao không ? Nhà ở có thiệt hại không ?

- Ôi ! Chúa ôi ! Sao mà khiếp quá thế ! Tường không còn gặp nhau nữa chứ ! Các cửa sổ sập và ngã trên giường ngủ của Anh, may mà Anh lúc ấy không nằm trên giường. Nhà cửa hư hại vô số kể. À mà Thoại này, sao mà báo Liên Lạc chưa nhận được, lâu quá , chờ mãi !

(Ngựa bèn bắt chước Sói Con Đã Già biện bạch) Thưa Anh, chắc đến rồi, hay Bưu-điện Northridge bị động đất có lẽ cháy tiêu, nếu tuần sau Anh chưa nhận được, em xin gửi tiếp số khác để Anh xem.

Cụ Tiên Chỉ bình tĩnh phán : À Thoại ơi, có lẽ mình sắp đặt qua Canada gặp anh em bên ấy để bàn chuyện Hướng-đạo Trường-niên và riêng hai anh em mình có nhiều điều cần thống nhất với nhau; mà bắt mình làm Tiên Chỉ là nói cho vui, còn công việc Thoại ráng lo làm đấy nhé ! Anh đã già và ở xa, chưa chắc đã giúp gì anh em được. (nói loanh quanh và chúc nhau ngày Tết rồi . . . Sayonara !). Ông Anh hào hoa ơi ! Sao mà giọng nói ngọt ngào thế ! Dù là trong cơn động đất, vẫn không thay đổi.

* Năm 1994 : -Chi nhánh Pháp bầu Trường Nghiêm Văn Thạch làm Chủ-tịch Hội-Đồng Quản-Trị kiêm Tổng-Ủy-Viên, kiêm Chi-Nhánh-Trưởng cùng với Ban Chấp Hành rất hùng hậu.

-Chi nhánh Hoa-Kỳ bầu Trường Nguyễn-Khanh làm Chủ-tịch Hội-Đồng Quốc-gia kiêm Đại-diện miền Tây Hoa-Kỳ; Tr. Nguyễn Cao Bình đại-diện miền Trung và Tr. Trần Đức Huy đại-diện miền Đông, với rất nhiều Cố-vấn (vi-đại !)

-Chi nhánh Canada cũng có Ban Điều-hành Chi-nhánh, gồm có :

Tr. Lê Phục Hưng (Chi-nhánh-trưởng)

Tr. Tôn Thị Hai (Phụ Tá)

Tr. Khiêu Quốc Thái (Phụ Tá)

-Chi nhánh Đức-Quốc đã bầu Ban Chấp Hành nhiệm kỳ 1994-95 do :

Tr. Trần Huy Hoàng làm Chi-Nhánh-Trưởng với một thành-phần ủy-viên hùng hậu trợ lực.

* Sau hết là Chi-Nhánh Úc, một chi-nhánh sẽ đăng cai Trại Họp Bạn Thăng Tiến V vào cuối năm 1995. Để trang bị tinh thần cho các Trường và H.Đ.S. tại Úc quan niệm thế nào là một cuộc Họp Bạn H.Đ.V.N. toàn thế giới. Trường Nguyễn-Văn Thuát (Một ngôi sao ! đang lên của bầu trời Hướng-Đạo) cùng các Trường (rất hùng hậu) thuộc Chi nhánh Úc đã tổ chức Trại Hè Hưng-Khởi (tuy nói là Hè, nhưng là mùa Đông của các Quốc gia khác : 30-12-93 đến 2-1-1994) quy tụ 223 trại-sinh đến từ nhiều tiểu-bang Kể cả những tiểu-bang xa xôi nhất của xứ Kangourou. Ngoài ra - lo xa quá ! - Chi nhánh Úc đã tín nhiệm và suy cử Tr. Đặng-Trung-Chính trong trách-vụ Trường dự-án Tổ-chức cuộc Họp Bạn H.Đ.V.N. toàn Thế-giới vào cuối 1995, đầu 1996 tại

Sydney với sự bảo trợ của một Ủy Ban gồm nhiều nhân-sĩ và phụ-huynh do ký-giả Gia-Du, một Cựu Trưởng H.Đ.V.N. làm Chủ-tịch.

Viết đến đây, Ngựa nhớ trước đây có hứa với Trưởng Thuất là trong lòng đã có 50% tham dự trại Họp Bạn Thăng Tiến V và sau khi Tr. Thuất kéo kò, Ngựa thêm chút tỷ-lệ là 50,5%. Đọc bản tin Dân Việt (The Vietnamese Tribune) ngày 13-01-94, Ngựa tự ý tăng 0,5%, vị chi là 51% (với sự đồng ý của Bề Trên, đúng theo phép tắc của Cụ Đường đặt ra). Nếu ở Úc Châu quý Trưởng trong làng Trưởng-Niên thêm trà rượu và đông đảo, Ngựa xin hứa tỷ-lệ này sẽ tăng nhiều hơn nữa.

Để kết thúc phần Úc-Châu, xin nhắc lại lời của Ô. Trần-Đình-Lương, chủ-tịch Hội-Đồng Văn-Hóa Giáo-Dục New South Wales : "Những ngày có mặt tại trại Hè Hưng-Khởi khiến tôi thêm lạc-quan vì khám phá ra rằng hiện vẫn còn có rất nhiều người làm việc âm thầm và bèn bí cho tuổi trẻ Việt - Nam."

(Viết đến đây Ngựa buồn hơn 5 phút vì tự ví thân mình đang òn ào làm cho "tuổi già" H.Đ. mà chưa ra cái thống-chế chi cả ! Anh em ơi, các Trưởng ơi, phụ tui với !).

* Có nhiều Trưởng cho hay là cỡ chữ in trong Liên Lạc nhiều bài chữ nhỏ quá, đọc không được, phải dùng loupe, tội cho thân già quá ! Việc này xin chuyển lại quý Trưởng . . . xa xuôi thực hiện "chùa" cho Liên Lạc. Mỗi số Liên Lạc phải gởi đi 4 nơi, chia nhau mà đánh máy, vì không ai - dù có thương Ngựa như người tình ! - cũng giúp 1/4 là nhiều, vì còn có công-vụ, vợ con, xã-hội vv... nữa chứ ! Nghiệt nổi 2 tay trẻ là H.N. Châu (Orlando) và L.P.Hưng (Toronto) lại hay đi công tác hoài, thậm chí viết thư chúc Tết cho Ngựa cũng . . . ủy thác phu-nhân viết dùm. May thay, gần đây vớ được thêm một "Trưởng ba rọi", nghĩa là tuổi nũa chừng xuân, thấy tội nghiệp cho Liên Lạc nên sẵn lòng đánh giúp cho một phần, đó là Trưởng Trần-Trung-Hợp (Milwaukee). Ông Colonel - ở gần Ngựa - cho dương-sức để phi vào những tin vào giờ chót mà không kịp gửi đi xa được. Riêng Tr. Trần Minh Thường thì rất đúng hẹn, đánh máy đẹp tuyệt vời và "bao sân" nhiều phen (dù chỉ mới lên 75 tuổi thôi).

* Năm nay Liên Lạc có buổi họp và tiệc Tất-Niên, có đông đủ anh em và thân hữu, hùng dũng hơn cả là có Anh Chị Trần Minh Thường ở Ottawa

cũng về vui với anh em Liên Lạc. Thân hữu thì có Anh chị Nguyễn Văn Tuấn, Anh Lê Đức Hợp (người cho in chùa Liên Lạc 8 số trước đây, Anh chị Nguyễn Quý Bông đến từ Ottawa. Tiệc được tổ chức tại nhà hàng Anh Khánh, cũng là một Cựu Trưởng và Liên Lạc đang móc nối để nhờ in (rè) Liên Lạc các số sau này, vì Anh Khánh là chủ nhân nhà máy in photocopie. Toàn là "chùa" cả, cũng vui, vì hát hoài bài "năn nỉ ca" ! , đêm đêm có khi "mơ" hát thằm trong giấc mơ, may mà "đấng bề trên" thông cảm cho, sáng ngủ dậy chỉ cười trừ, chứ đa nghi như Tào Tháo mà nghiêm giọng hỏi : Anh "năn nỉ" ai mà đêm nào cũng ca hoài vậy.

Có một điều, đừng "tương bở" khi làm báo Liên Lạc. Xin hãy thử tương tượng : Cụ Thường đã 75 tuổi ngồi gõ máy (bao sân hết 50%). Số còn lại do các chú Hưng, Châu, Hợp và những lúc "tối lửa tắt đèn" thì gõ cửa nhà Colonel Thiết hát bài ca năn nỉ. Chưa hết, chú Phú lo chất chiu từng đồng nhận được, tính toán chi phí, tiền in, tiền giấy. Công việc trước đó là Cụ Thọ (thất tuần) lo cắt dán, sắp đặt thứ tự, trang điểm cho toàn tờ báo, đi dò hỏi giá cả đem in (xem nơi nào rẻ hơn cả). Xong đâu và đấy, phone chú Phú đem xe chở về nhà bác Tỉnh. Cụ Tỉnh (bát tuần) lại đóng tập, lo dán nhãn, tên họ, địa chỉ, dán tem, đập bì và bỏ vào ba-lô đi thăm ông Bưu-điện. Đi, lại, phải 3 vòng mới hết đóng báo. Mỗi kỳ báo (trung bình) có 3 hay 5 tờ bị phát hoàn (vì độc giả thay địa chỉ không thông báo) và cũng mỗi kỳ báo, có thêm từ 20 - 30 độc giả mới (do các độc giả thân mến cũ giới thiệu). Do đó Liên Lạc càng ngày càng thêm đông độc giả (thích thú là có 1/3 nữ độc giả, có lẽ xem thử mấy anh xì-cút đ. ược rựa nói những gì).

Và cứ như rứa, Liên Lạc tứ-thời phát hành đều đặn, tuy có lúc thắm mệt, nhưng . . . Que sera, sera !!!

Đến đây nhớ lại bài "Người đi cấy" trong Quốc Văn Giáo Khoa Thư, lớp Dự-bị của Cụ Trần Trọng Kim, Ngựa xin phỏng theo mà ghi lại "nỗi lòng" như sau :

Người ta làm báo lấy công
Tôi nay làm báo còn trông nhiều bề
Trông BÀI, trông Ý, trông TIN
Trông THƯ, trông ANH, trông TIỀN mua TEM
Trông CHÂU, HƯNG, THƯỜNG, HỢP thêm
Trông cho TỈNH, THIẾT, THỌ bèn sức hăng
Trông cho tiền PHÚ quân bình . . .
Thu Chi đừng lỗ, thỏa tình NGỰA reo !!!

(Thư Anh Thanh Viêm ở Úc-Châu, Em không dám "múa rìu qua mắt thợ" đâu, đang lặn độn vất vả, nhớ người đi cấy ở quê nhà, ghi lại cho vui, vì lãnh vực này là nghề ruột của Anh. Em ngừng mặt nhìn lên trời mà than : Ôi ! Trời đã sinh ra Thanh Viêm rồi mà còn sinh ra ta làm gì nữa ! Em xin phủ-phục tạ tội vì dám cả gan "dương mắt bé diễn oai linh rừng thẳm").

Tự kiểm điểm lại, sau hai năm rưỡi tiếp nối Liên Lạc của quý Anh Thao, Anh Ba, Anh Ngân, Ngựa này nhận được 3 lần khiển trách (2 đúng, 1 không đúng) 2 lần dận dò (cả 2 đều đã nghe theo), 4 đề nghị (1 đã cố gắng làm và 3 cái kia khó quá, e không thực hiện được) 1 lời khuyên (rất đúng, từ nay không trở lại như rứa nữa) và một số ít lời khen (có thể khen xã-giao, khen khoa-học, khen chánh-trị, khen cho Ngựa . . . đừng bỏ cuộc v.v...). Thôi thì bên cạnh Ngựa ngoài các Anh Tinh, Thọ, Thương và các chú Hưng, Phú, Hợp, Châu còn có Cố-vấn Tối Cao : Colonel Thiết. Các phái-đoàn tham dự Trại Hợp Bạn Thăng-Tiến IV đều thấy lực lượng Liên Lạc hùng hậu như rứa, nhất là tóc đều bạc trắng, thuộc loại "gần Terre, xa Ciel" cả rồi, dù có lỗ lời nói bậy, cũng đều cho 9=10 cả ! Sướng thật và xin gửi lời cảm ơn quý Trường.

* Để chấm dứt phần số tay Tân Niên này, Ngựa xin nhắc lại để Quý Trường và anh chị em H.D.S. nhớ là ngày 22-2 hàng năm là ngày sinh nhật của Cụ Baden Powell đó. Toronto không mời nên Ngựa không có bài kể lễ, Cụ B.P. cũng không về báo mộng nên không có chi nhắc lại, chỉ có hôm họp mặt Tất Niên (5 Fév. 94), trước đó 1 đêm, Trường Mai-Xuân-Tý có xuất hồn hiện về nói chuyện với Ngựa, đại khái như sau, xin kể vắn tắt để quý Trường cùng biết : . . . " Anh Thoại ơi, ở đây vui lắm, nói như rứa không phải dụ anh em về đây mô, cứ ở trên trần gian lo báo Liên Lạc cho anh chị em Hướng Đạo; từ từ không gặp chi, vì ai cũng có phần cả rồi, yên chí lớn ! Ở đây Xuân Thu nhị kỳ tất cả anh chị em Cựu Hướng-đạo (Bây giờ và ở đây tôi được phép dùng chữ "Cựu", không sợ Tr. Mai-Liệu rầy, vì không còn ở 'đời' nữa như câu Tr. Liệu "hù" anh em : H.Đ. một ngày, H.Đ. suốt Đời !). Thiên đình ủy nhiệm Cụ B.P. đặc trách các con dân gốc H.Đ. khi ở trần thế. Tôi đã gặp và bắt tay trái các Tr. Tạ Quang Bửu, Dương Văn, Tr. Hoàn và nhiều vô số kể, riêng có Tr. Trần Cao Linh là cùng trang lứa với tôi, tâm đầu ý hợp với tôi lắm, anh Linh có máy hình nên Cụ B.P. giao làm

phóng sự, tôi giữ mực . . . Tiểu Lâm, mà Cụ B.P. chỉ cho đại ngôn ở những lúc ăn nhậu, không được phép ba hoa trong những bữa họp, sợ mất trật tự và trang-nghiêm.

Tôi cũng có gặp Trường Lê Văn Ba, anh Ba nhắc tôi có dịp xuất hồn, nhắn lời thăm hỏi chung tất cả. Anh Dương Văn và anh Lâm Tô Bông cũng đang làm thủ tục để tiếp kiến Cụ B.P. đây.

À, mà anh Thoại ơi ! Anh nhắn giùm Anh Vũ Thanh Thông (anh phải nói khéo khéo, kiểu Bắc Kỳ như anh Thao, nghiêm trang lối Nam Kỳ như anh Thơ chứ đừng cà chớn ruột Ngựa như Trung Kỳ của Anh mà hư bột hư đường cả đám) là tôi ở dưới này nhớ anh Thông ghê lắm. Lúc tôi vui đùa với anh em, có chi không phải, xin Anh bỏ qua cho. Nay Anh và Tôi, Âm Dương đôi ngả không "communiquer" với nhau được, nếu Anh nói : "Ừ, ta xúy xóa" thì xin Anh chứng tỏ bằng việc làm cho Em ở dưới này được biết, chắc Anh cũng tự hỏi thăm : Cái Ông Tý này, không bỏ tạt đùa dai, ta biết làm sao mà chứng tỏ ở dưới đó cho chú yên tâm được, nói cho rõ đi ? Xin thưa : Anh Thông của Em ơi ! việc ấy không khó chi cả, em xin . . . Anh Thông viết cho báo Liên Lạc, mỗi số 1 bài, như kiểu bài "Quản trò" của Hoảng Đa Ngôn đã gửi đăng ở Liên Lạc số 2, trang 9 đó ! Dễ ợt mà ! Ở đây, Em canh chừng ông phát thư, nếu kể từ số 11 có bài của Hoảng Đa Ngôn thì coi như Anh đã xúy xóa chuyện xưa, em mới yên lòng, còn nếu không có chi thì . . . Hạ Hồi Phân Giải.

Cũng còn mấy việc cần thưa trình nữa, nhưng còn nhiều dịp, xin hẹn lần sau.

Kính chào đầu năm Giáp Tuất đến quý Trường và xin quý Trường Đại Xá cho Ngựa này, mấy năm nay . . . hí bậy bạ, có nhiều lúc cao hứng "phi" loạn xạ qua đập nhằm ruộng lúa nương dâu của ai đó, nếu có ông Anh bà Chị nào thương mà rầy la, Ngựa này xin nhận tội với tất cả lòng biết ơn (thiệt đó!)

Ngày đầu Xuân Giáp Tuất
(Sau buổi họp của Nhóm T.T.B.P.
ngày 05-02-1994 tại Montréal)

KHAI PHÁ

và cuộc phỏng vấn trường

BÙI VĂN GIẢI

LIÊN-LAC

: Bài phỏng-vấn này được phỏng-ảnh của Đặc-san KHAI PHÁ Số 1, năm 1994, do Kha-đoàn Huống-đạo Bạch-Đăng thực hiện ở Portland, Oregon, Hoa-kỳ.

Có lẽ khó mà quên được mùa Giáng Sinh năm nay, Rùa Vô Tư lần đầu tiên được hưởng cái lạnh mùa đông của miền Tây Bắc Hoa-kỳ. Đối với Rùa Vô Tư, đây là mùa Giáng Sinh lần đầu ở xứ người. Ở đây không giống như ở quê hương mình, không có những bước chân nhộn nhịp, chen chúc và những quần áo mới rực rỡ trên đường phố. Ở đây chỉ có sự yên lặng và nỗi nhớ nhà vô biên.

Nhưng tất cả đã có một niềm an ủi, một niềm vui nho nhỏ đối với Rùa Vô Tư, nguyên đạo trưởng Đạo Bắc Đầu, Đà-nẵng. Tên thật là Bùi Văn Giải, trưởng đã gia nhập Hướng đạo từ năm 1952 tại Quảng-trị. Một thời gian từng là thiếu trưởng thiếu đoàn Lam Sơn. Sau đó trưởng vào Đà-nẵng và lập ra liên đoàn Trã Kiệu thuộc đạo An Hải. Năm 1963, Rùa Vô Tư được làm khóa trưởng khóa Bằng Rừng Tùng Nguyên VII, và là đạo trưởng đạo Bắc Đầu. Sau năm 1975, trưởng phải đi học tập cải tạo một thời gian dài, mãi đến năm 1988 trở về thì các anh em Hướng đạo không còn công khai hoạt động nữa, một số âm thầm bằng cách là *sống theo tinh thần Hướng đạo, sống theo 3 lời hứa và 10 điều luật*. Riêng tại Đà-nẵng, anh em cả hai đạo An Hải và Bắc Đầu còn sót lại thì họ vẫn tiếp tục sống như thế trong tình thân hữu, nhất là đối với điều luật thứ 4, coi nhau như tình anh em ruột thịt. Rùa Vô Tư vẫn còn một chút hy vọng và sung sướng khi thấy một số HDS mà trưởng đã đào tạo, bây giờ đã trưởng thành, có người 50 tuổi hoặc hơn, họ vẫn còn tiếp tục con đường Hướng đạo. Khi có những chuyện vui buồn, ma chay, đám cưới, đám hỏi...thì họ đến san sẻ với nhau. Đối với anh em HĐ Công giáo cũ thì có môi trường dễ dàng hơn, họ đi giúp các xứ đạo nơi có các sinh hoạt của tuổi trẻ. Rùa Vô Tư cũng đã đóng góp vào công tác này kể từ khi đi học tập cải tạo về cho đến khi định cư ở Mỹ. *"Lẽ dĩ nhiên không phải là dễ dàng, có những sự khó khăn mà chính quyền của Đà-nẵng họ hỏi rằng mình có âm mưu lập lại Hướng đạo chặc là có chuyện gì, nhưng thực sự tôi trả lời rất rõ ràng, là chúng tôi không lập Hướng đạo nhưng mà chúng tôi sống theo tinh thần Hướng đạo, và dùng phương pháp HĐ để giúp cho tuổi trẻ nó sáng đẹp hơn lên!"* Rùa Vô Tư đã khẳng định như vậy. Ngày 29 tháng 11 năm 1993, Rùa Vô Tư và 4 người con trai đã đặt chân đến thành phố Portland (Oregon) theo diện H.O. Được hỏi về những cảm nghĩ của trưởng khi định cư tại đây, Rùa Vô Tư đã bày tỏ *"Qua đây thì tôi rất cảm động cái tinh thần anh em Hướng đạo ngay từ khi tôi bước chân xuống sân bay đã có một số anh em HĐ ra đón. Tôi nhớ có tr. Phạm Quang Lộc, tr. Tường, chị Oanh...Sau đó*

cũng đã đến thăm tôi, cho quã, cũng như khách lễ tôi về đời sống mới tại Mỹ, thì có những anh em như tr. Toàn, tr. Chánh, tr. Tường, tr. Mỹ và tr. Quý. Điều đó làm cho tôi rất cảm động và tin tưởng nơi cuộc sống mới. Tôi tin rằng những khó khăn đang chờ đợi, nhưng mà với tình thân ái của anh em đối với tôi như vậy làm cho tôi tin tưởng chắc chắn rằng, cuộc đời còn lại của tôi sẽ không đến nỗi buồn chán!"

Ngày 25 tháng 12 năm 1993, tại thành phố hoa hồng này, một số trường HD đã họp mặt nhau tại tư gia Rùa Vô Tư. Hãn huyền tâm sự có các trường Phạm Quang Lộc, Trịnh Văn Toàn, Ngô Tường, Nguyễn Văn Quý và tr. Nguyễn Chánh. **KHAI PHA** cũng đã có dịp tiếp xúc với trường, và được nghe trường tâm sự. Rùa Vô Tư cũng đã cho biết ý kiến của một số trường tại Portland để nghị, nếu có thể, hai tháng các trường nên thăm nhau một lần để thắt chặt thêm mối dây, tâm sự với nhau và bàn bạc chuyện Hướng đạo...v.v..Trường cũng nên biết, Rùa Vô Tư cũng đã từng viết một số bài có giá trị đăng trong tờ *Mối Dây* của Văn phòng liên lạc HĐ Công giáo Việt-nam. Theo trường cho biết thì trước đây chỉ có một Hội Hướng đạo gọi là *Hội Hướng đạo Việt-nam*, nhưng trong đó có hai nhóm chính là nhóm các HDS theo đạo Công giáo và nhóm HDS theo đạo Phật. Vì vậy Hội HDVN đồng ý cho mở hai văn phòng gọi là Văn phòng liên lạc HĐCG và Văn phòng liên lạc HĐPG. Riêng văn phòng của Công giáo thì hồi đó có tr. Bác sĩ Nguyễn Văn Thơ làm văn phòng trưởng, và tờ báo *Mối Dây* là tờ báo thông tin liên lạc phổ biến tài liệu của văn phòng. Ngược về dòng lịch sử một chút thì tờ *Mối Dây* trước là tờ "Thư Liên Lạc" của Văn phòng liên lạc HĐCG chủ trương do quyết định phiên họp Huỳnh trưởng CG toàn quốc tại Hanoi năm 1952, tờ liên lạc này do tr. Mai Liệu, Phạm Duy Lương và Nguyễn Xuân Long đảm nhiệm. Tháng 4 năm 1954 đất nước bị chia đôi theo Hiệp định Genève, "Thư Liên Lạc" ngừng xuất bản. Đến năm 1956 Văn phòng tái hoạt động lại, tờ báo tục bản bởi các trường Mai Liệu, Trần Văn Lược và Đinh Xuân Phúc. Năm 1961, Văn phòng ủy nhiệm tr. Đỗ Văn Ninh phụ trách và tr. Trần Văn Thao đặc trách về ấn loát. Nhưng đến năm 1963 thì tr. Đinh Xuân Phúc tái đảm nhận thay cho Đỗ Văn Ninh vì lý do bận không thể tiếp tục. Năm 1966, Văn phòng ủy nhiệm tr. Nguyễn Phùng Trân đảm trách *Mối Dây*.

Rùa Vô Tư trở về cuộc sống bình thường vào năm 1988 sau thời gian HTCT, và sau một năm bị quản chế bởi chính quyền địa phương, trường có vào Saigon để thăm một số anh em Hướng đạo, trong đó có tr. Trần Văn Lược (nguyên Tổng Ủy Viên), tr. Nguyễn Văn Hợp (nguyên đạo trưởng đạo Xuân Hòa)...Trường cũng được biết là tr. Trưởng Hồng Tâm và một số anh em đã có giúp cho một nhóm gọi là Liên đoàn Thanh niên, tức là nhóm Khăn Quàng Xanh. Nhưng mà sau đó, vì có sự tranh chấp với Khăn Quàng Đỏ nên anh em HĐ đã rút lui và không tiếp tục công việc nữa cho đến ngày Huỳnh Tấn Mẫm bị thay thế, và nhóm Khăn Quàng Xanh không còn xuất hiện nữa.

Nhớ lại những ngày cuối cùng trước khi rời quê hương yêu dấu của mình, Rùa Vô Tư cảm động kể lại, những anh em gốc Bắc Đẩu (hiện ở tại Saigon) đã có tổ chức

một bữa cơm thân mật tại nhà thờ Chí Hòa Saigon. Một thánh lễ xin bằng an cho trường được tổ chức với sự chủ trì của tr. LM Trần Văn Dụ (nguyên Phó Tổng tuyên úy HĐ). Rùa Vô Tư cũng đã không quên mang theo những kỷ niệm khó quên này, trong đó có lá cờ thêu hình huy hiệu đạo Bắc Đẩu với hàng chữ *Tình Anh Em Chở Quên Nhé* với đầy đủ những chữ ký và tên rưng của một số trường, hầu hết là các trường lớn tuổi, trong đó có Voi Hoạt Bát, Báo Khiêm Tôn, Sơn Ca Lầu, Lạc Đà Tứ Tôn, Hoàng Yên Thanh Tâm...v.v..Rất tiếc là đã không có sự góp mặt của Bồ Lóm vì phải bận chèo hôn lễ cưới con gái tr. Đỗ Văn Ninh (tức chị Thái Lan).

Còn ở Đà-nẵng thì chẳng thua kém gì, kỷ niệm lại càng nhớ mãi, Rùa Vô Tư thật cảm động với những giây phút nhớ đời, hơn một trăm anh em của hai đạo (An Hải và Bắc Đẩu) cầm tay nhau hát bài *Giữ Chặt Mối Dây* ngay ở trên sân ga. Hình ảnh này thật thấm thía biết chừng nào! Có những anh em đã đến sớm hơn một giờ trước khi tàu chạy (trước 12 giờ), trong đó có Cha Lợi, tuyên úy liên đạoạn Lê Bảo Tịnh ở Phước Tường, Ngài cũng đã đến sớm và ở cho đến khi tàu chạy mà thôi. Tất cả anh chị em đã đến gần tàu và giờ tay chào tạm biệt "tình anh em chở quên nhé!" vẫn luôn luôn hiện trong trái tim của mỗi người. Và Rùa Vô Tư cũng vẫn chưa biết cái gì có thể xảy đến cho họ, tình Hướng đạo đã bật phát ngay tại sân ga Đà-nẵng!

Thật là cảm động, cho đến lúc chia tay, Rùa Vô Tư cảm thấy như thiếu thốn một cái gì đó biết bao giờ mới tìm lại được?

Khai Phá tiếp tục công việc của mình, không quên hỏi Rùa Vô Tư về Ngày truyền thống HĐVN ở Hanoi hồi tháng 5 vừa qua, và chung quanh vấn đề tái lập lại Hướng đạo tại Việt-nam. Rùa Vô Tư có nhắc đến: *"Ngày 31 tháng 5 thì có một lễ chúc của ông Hoàng Đạo Thúy và những người lớn tuổi, trước đây đã là Hướng đạo ở miền Bắc đến năm 1945 tổ chức. Và trong ngày truyền thống này để tưởng nhớ đến ông Hồ Chí Minh đã nhận làm chủ tịch danh dự cho HĐVN. Có lẽ lần này họ cố ý làm lớn vì họ có đăng trên tờ "Nhân Dân" (tờ báo của Đảng Cộng sản Việt-nam) hai kỳ, mỗi toàn thể HĐS ở trong nước. Miền Nam lúc đầu thì dự định đi đông lắm, ở Đà-nẵng cũng dự định đi trên 20 người, rồi một số anh em An Hải bị hỏi thăm, tôi cũng bị phỏng vấn khi từ Saigon ra. Cuối cùng chỉ có hai người là tr. Xê và tr. Xứng. Còn ở Saigon, Phan Rang có đi một số người, nhưng con số trừ tính trước đó chỉ có được trên ba mươi mấy người mà thôi. Theo những anh em đi dự về thì lạc quan lắm, tin chắc rằng có lẽ sẽ được tái hoạt động lại. Thật sự ra khi về ở trong Nam, ngay tại Saigon mấy anh định tổ chức mấy cuộc nói chuyện tại Câu lạc bộ Quận Nhất để trình bày cuộc họp ở Hanoi về. Nhưng đến giờ phút chót, Chính quyền Saigon cấm không cho tổ chức cuộc họp đó. Thành thử ra có lẽ cái lạc quan đó cũng mất đi. Sau này tôi thấy các nơi có sinh hoạt đi chời với nhau, nhưng chắc chắn là những anh em HĐ cũ, dành một chút thì giờ ngày Chúa Nhật, hay ngày lễ nào đó, không có ở lại đêm, nội trong ngày".*

Nhắc đến hai tr. Xê và tr. Xứng thì Rùa Vô Tư có nhớ biết là hình như các ngày truyền thống HĐVN ở Hanoi vào những năm 91, 92, họ đều có liên lạc nên Hanoi

đã có danh sách sẵn. Trường Xê trong danh sách đại diện cho Đă-năng. Được biết tr. Xê đi Hướng đạo từ ngành Thiểu và là một ALT của HĐVN. Cơn tr. Xướng thì làm liên đôn trường liên đôn Lam Sơn. Cả hai trường khi đi dự Ngây truyền thống HĐVN đều cảm thấy lạ quan. Trường Xê thì vui vẻ, cơn tr. Xướng thì không hiểu vì sao, lý do gì, thường thường tin tức của anh em HĐ sinh hoạt vui chơi, trường đều báo cáo cho Chính quyền địa phương biết. Có lẽ là vì một sự báo cáo cho dễ dàng mọi sự, nhưng lại bị phản ứng của một số anh em cho rằng, làm như vậy tức là mình đã trở thành một con người báo cáo, không ích lợi gì và gây hiểu lầm cho anh em khác.

Nhắc đến trường Phan Kim Phụng, người cũng đã tham dự sát sáng Ngây truyền thống đó ở Hanoi, Rùa Vô Tư được biết Ban tổ chức đại hội đã dành riêng cho hai trường, Phan Kim Phụng và Trần Văn Lược hai chỗ không lấy tiền. Cuối cùng thì chỉ có tr. Phụng tham dự, tr. Lược rút lui. Hồi mùa hè rồi, Chính quyền Việt-nam đã không cho phép tr. Phan Kim Phụng rời Việt-nam đi Pháp để tham dự Trại họp bạn HĐVN *Thăng Tiến IV*.

Rùa Vô Tư cũng nhắc đến tr. Trần Hữu Khuê, có lẽ chưa bao giờ gặp mặt, nhưng tr. Khuê có viết một bài báo về phong trào Hướng đạo trên tờ "Kiến Thức Phổ Thông" và được giới thiệu là Bí thư Đảng đôn Hướng đạo! Điều này làm cho Rùa Vô Tư phải ngạc nhiên vì trong HĐ làm gì có chức "bí thư đảng đôn" bao giờ? Có lẽ trong thời kỳ "kháng chiến" (trước 1975), tr. Khuê được làm bí thư đảng đôn để lọt vào trong Hướng đạo, coi như thể là làm việc trong phong trào Hướng đạo (bí thư đảng đôn để phụ trách Hướng đạo).

Về vấn đề tái lập Hướng đạo tại Việt-nam thì phải nhắc đến Hoàng Đạo Thúy, hiện đã trên 90 tuổi, người có công vận động tổ chức lại Hướng đạo? Rùa Vô Tư nhận thấy rằng, chắc chắn ông Hoàng Đạo Thúy, cũng như một số người đã từng sinh hoạt Hướng đạo nhận thấy rằng, Hướng đạo là đẹp, là hay...cho nên họ muốn gây dựng lại, và thay thế sự cần cỗi của phong trào thanh thiếu niên cộng sản mà ít người thích đến nữa. Họ dùng phong trào Hướng đạo để nâng tuổi trẻ Việt-nam lên, để cứu vãn tình thế. Vì Hoàng Đạo Thúy đã lâu năm không thường xuyên sinh hoạt với phong trào, không theo những diễn tiến của phong trào HĐTG, nhất là phong trào Hướng đạo ở miền Nam trước đây, nên đã đi sai lạc trong hành động của mình, nhất là đã có những ý kiến không được xác đáng trong cuốn sách của ông dưới nhan đề "Đội của tôi". Những anh em thiện chí đã không còn coi ông là một người Hướng đạo như trước năm 1945. Theo nhận định của Rùa Vô Tư thì Hoàng Đạo Thúy cũng có ý muốn đề đào tạo những lớp thanh niên dựa theo phong trào Hướng đạo mà phục vụ cho chế độ xã hội chủ nghĩa. Thực ra, tuổi trẻ Việt-nam đang đã đi xuống theo trào lưu tiêu hóa của nhân loại, ông Hoàng Đạo Thúy cũng như một số vị già cả ở ngoài Bắc thấy rằng cần phải dựng đến phương pháp Hướng đạo. Họ nghĩ đến chuyện chỉ dùng đến danh xưng "Hướng đạo" và "phương pháp Hướng đạo" mà thôi; còn cái chuyện đi theo đúng hoàn toàn nguyên lý HĐ và nằm trong hệ thống HĐTG thì chắc chắn là không có chuyện đó! Vì lý do đặc biệt là có một cái họ nói rằng không cần HĐTG mà chỉ cần là HĐVN

vì mình là người Việt-nam, nghĩa là coi như một Hội Hướng đạo tự trị, biệt lập. *"Tôi nghĩ rằng đa số các trường mà muốn sống Hướng đạo đúng theo nguyên lý của phong trào HHTG thì chắc chắn rằng không đồng ý cái chuyện của ông Hoàng Đạo Thúy. Riêng cá nhân tôi cũng vậy, lập HĐ mà không cần liên hệ chỉ với tổ chức HHTG thì cái chuyện đó không cần thiết. Vì họ có thể lập một cái hội nào mà không được, cần chi phải lấy danh xưng Hướng đạo. Còn về luật HĐ thì họ nói họ chỉ tuân theo luật lệ của xã hội chủ nghĩa, biến phong trào qua một chuyện khác rồi, nó không còn nguyên thủy nữa thì điều đó là một điều mà riêng những anh em trung thành với lời hứa của mình, trung thành với tổ chức của HHTG thì chắc chắn không ai mà chấp nhận cái chuyện này".*

Nhắc đến trường Tôn Thất Dương Văn thì Rùa Vô Tư có cho biết là trường Tôn Thất Dương Văn đã qua đời hồi tháng 4 rồi. Hôm lễ cầu siêu đặc biệt có ba linh mục là Cha Dụ, Cha Tiến Lộc và Cha-Điện đến làm lễ đọc kinh cầu nguyện theo nghi thức công giáo mặc dù trường Tôn Thất Dương Văn là người theo đạo Phật! Không rõ vì sao, chẳng có trường Hòa thượng hoặc Thầy nào đến cả? Lễ an táng còn đặc biệt hơn nữa là quan tài của tr. Tôn Thất Dương Văn được phủ cờ Hướng đạo, và nghi thức an táng hoàn toàn theo nghi thức của Hướng đạo. Và chẳng gì lạ, lại những cán bộ ngoài Bắc đến hỏi thăm "ai đứng ra tổ chức lễ an táng này?".

Bên cạnh việc tái lập phong trào Hướng đạo tại Việt-nam, cũng không quên nhắc đến một nhân vật có nhiều "huyền thoại", mang nhiều đề tài tranh luận trong các trường HHTVN tại hải ngoại cũng như tại quê nhà, đó là tr. Nguyễn Quang Minh. Rùa Vô Tư đã có ý kiến nhận định như sau *"Đối với trường hợp anh Nguyễn Quang Minh về Việt-nam đã có những hành động liên quan đến Hướng đạo, nhất là tiếp xúc với các vị ngoài Bắc thì thật sự ra phần ứng của anh em trong miền Nam nói đúng là rất dủ dôi, và cho rằng anh Minh đã làm một cái chuyện không đúng đắn! Chuyện anh Minh về Việt-nam lần trước vào năm 1991, thì tôi có bị một công an nội vụ ngoài Bắc vào hỏi về những chuyện tôi có quen với ông Minh không? Ông Minh có làm gì ở đây không? Thực sự tôi không hề biết gì về chuyện anh Minh tiếp xúc với tôi... Thực ra thì cả hai phía, ông Hoàng Đạo Thúy ở ngoài Bắc và các anh em HĐ ở miền Nam đều cho rằng anh Minh đã nhân danh Hướng đạo, đã lợi dụng danh nghĩa Hướng đạo để trở về thực hiện một mưu đồ gì đó, điều đó là một điều đáng tiếc. Và tôi nghĩ rằng là anh Nguyễn Quang Minh phải hiểu điều đó và cần chấm dứt những cái gì mà có thể làm hại cho danh dự của anh Minh cũng như phong trào".*

Nhận xét về sự sống còn và tương lai của phong trào HHTVN tại quê nhà, Rùa Vô Tư cho biết *"Điều đầu tiên mà tôi rất tiếc là Nhà nước Việt-nam đã không cho phong trào HĐ sinh hoạt, vì chính nếu để cho phong trào HĐ sinh hoạt đóng góp vào công việc giáo dục cho thanh thiếu niên thì thật rất là hữu ích. Nhưng vì rằng nhà cầm quyền Việt-nam đã nhồi phong trào HĐ qua một cái nhãn quan chính trị, cái lăng kính chính trị. Cho nên trong sự nguy nan, nghi ngờ và đối với người cộng sản thì luôn luôn nghi ngờ, cho nên đã làm mất đi cái tổ chức có tính cách giáo dục hữu hiệu cho tuổi trẻ. Còn hy vọng gì cái tinh thần HĐ còn trong giới trẻ*

kế thừa sau khi các trường trước 75 không còn nữa? Tôi nghĩ rằng không ai cảm được trong cái tâm hồn thâm kín của những con người muốn tìm hiểu Hoàng Đạo. Tôi thấy có rất nhiều người trẻ tuổi tìm đến các trường lớn để học hỏi, để tìm hiểu phong trào HD và sống theo đường lối của HD. Có những sinh viên, có học thức, đã từ nguyện tìm hiểu, từ nguyện xin các trường lớn nhận lời hứa cho họ. Họ nói rằng Hoàng Đạo một ngày là Hoàng Đạo mãi mãi. Tôi tin rằng một ngày nào, trong một hoàn cảnh thuận lợi của xã hội Việt-nam được cởi mở rộng rãi hơn thì chắc chắn cũng có những con người HD trong thâm kín bùng ra mà giúp đỡ thanh thiếu niên tương lai". Còn ở hải ngoại thì sao? Rùa Vô Tự đã có khía cạnh quan sát của mình như sau: "Quá mới mẻ nên nhận định không được xác đáng. Ở bên nhà có nghe ở hải ngoại, phong trào HDVN ở nhiều nơi rất mạnh, đó là điều đáng mừng. Vấn đề HDVN phải ở trong một cái HD bản xứ thì điều đó cũng đúng thôi. Ngày xưa khi ở bên nhà, có một cái đạo ở Chợ-lớn gọi là đạo Kỳ Hoa, họ hoạt động hầu như toàn là người Hoa, họ nằm trong hệ thống HDVN. Khi họ sinh hoạt trong đơn vị của họ thì có mang tính cách của dân tộc họ. Chúng ta có thể hoạt động theo tinh thần dân tộc của chúng ta, có ai bắt buộc chúng ta phải bỏ cái đó đâu? Và tôi nghĩ rằng, HD bản xứ họ cũng không có khác khe như vậy. Chúng ta làm con em Việt-nam của mình luôn luôn nghĩ đến dân tộc, không quên dân tộc của mình là một điều hợp lý, điều đáng làm. Một số trường VN kỹ cụ, hình như ở Hoa kỹ, đã phê phán rằng hành động của các đơn vị HD hoạt động có tinh thần VN thì sai. Vì các trường VN giúp con em VN hiểu biết về VN, sống có tinh thần VN thì hoàn toàn đúng. Tôi tin rằng những anh em hải ngoại sẽ đóng góp phần nào cho con em của mình tại hải ngoại, và nhờ đó con em sẽ lớn lên và giữ được cái tinh thần Việt-nam, mặc dầu sống trong một xã hội văn minh, xã hội của người Mỹ hay của một nước nào khác. Trước khi tôi dứt lời, tôi xin cảm ơn tr. Mỹ đã cho tôi buổi nói chuyện hôm nay, và tôi xin gửi lời, nhờ Khai Phá, đây là lời tâm sự của những anh em ở bên nhà trước khi tôi ra đi có nói với lời như thế này, làm sao tạo thông cảm được trong các trường kỹ cụ ở hải ngoại cũng như các trường ở quê nhà, tránh cho anh em ở quê nhà những rắc rối, nhiều khi anh em ở hải ngoại không rõ nổi...đôi khi có một vài sự tế nhị nào đó không tránh nổi, nó va chạm đối với bên VN làm cho anh em VN còn lại bên đó phập phồng e ngại. Tôi tin rằng thời gian sẽ làm sáng tỏ tất cả. Chính quyền VN chắc chắn một ngày nào đó cũng phải xác nhận rằng Hoàng Đạo Việt-nam đã đóng góp cho quê hương xứ sở trước đây, và nếu được tái sinh hoạt thì cũng sẽ góp phần tốt đẹp cho đất nước, nhất là đối với giới trẻ."

Khai Phá, tháng 12 năm 1993

Thư Bạn

Theo lời yêu cầu của một số Trường Bản tin Liên Lạc xin trích đăng một số thư của quý Trường gửi đến để biết tin tức với nhau, trong tinh thần huynh đệ Hướng-Đạo để cùng thương lắm, không ngoài mục đích tương nhớ đến nhau. *Ngựa C.K.*

(Xếp theo thứ tự thời gian nhận được).

* Tr. Tô-Văn-Phước (Đức Quốc).

Xin Trường không chấp về việc dùng máy đánh chữ thay vì viết tay để gửi đến vừa thăm vừa cảm ơn Trường đã giúp liên lạc - như tên tờ báo! - được với gia đình Tr. Ngân. Chữ viết của Gà thật... như gà!! e rằng Trường sẽ khó đọc, thứ đến gửi theo sách nên không thể viết tay vì như vậy sẽ phải gửi theo loại thư thường, mà giá thư thường bây giờ ở Đức cao lắm! Thứ nữa, vì bưu phí bên này quá cao nên không gửi nổi bằng đường hàng-không!! Chính phủ Đức đang cần tiền nên toàn bộ các thứ đều tăng vùn vụt.

Em gửi kèm đây 2 tập "Dấu Vết Kia" của Minh Trang và Gà Lôi, gọi là chút quà văn nghệ cảm ơn Trường và Liên Lạc. Được biết Trường Ngân đã bị đau rất nặng, nay cũng đỡ nhưng còn yếu kém lắm! Đọc thư Cụ Bà gửi, thật không ngăn được xúc động.

Kính chúc Trường ....

Liên Lạc: Cảm ơn tập thơ "Dấu Vết Kia" do Trường tặng. Đã trích đăng. Có chuyện gì vui ở Đức cho anh em các nơi biết với.

Trường đã sinh hoạt từ hồi ở Dalat, biết Trường Khắc nhiều, nay Trường Khắc cũng đã 93 tuổi rồi. Ngựa này có ý kiến: lần lượt anh em kể lại những kỷ niệm đối với Trường Khắc, để Trường Khắc được đọc lại quãng đời Hướng Đạo của mình, hoặc là tình của anh em Hướng Đạo đối với người Anh Cả. Các Trường khắp nơi nghĩ sao, nếu đồng ý thì bắt đầu đi, Ngựa này xin đăng ngay vào Liên Lạc.

* Tr. Đinh Xuân Phúc - (Hoa-Kỳ)

Thiệp chúc năm nay của danh ngôn: "Kẻ nào không biết ơn vợ là kẻ khốn nạn" như sau: ... Kính chúc Ông Quan Năm và các bạn thân thương, nhờ Quan chuyển lời giùm, vì tiết kiệm chữ.

- Nguyễn Văn Thoại
- Lê Trường Thọ
các Cụ trong Ban Biên Tập
và nhóm Tinh thần B.P.

một mùa Giáng Sinh tràn đầy hồng ân
Năm mới 94 sức mạnh, tận tâm làm việc không ngừng, vui tươi hạnh phúc mãi mãi và... có NHIỀU JOB KHÔNG LƯƠNG.

Liên Lạc: Thiệp Chúc này gửi ông Quan Năm, nên mới đến tay Quan được, vì ông phát thư chỉ biết ở đường Victoria chỉ có một ông Colonel thôi nên thư mới đến, vì địa chỉ ghi là 550 Victoria: Sai bét! Phải viết 5500 mới đúng, thiếu mất 5000 cũng nhận được, Khiếp đảm oai danh của ông Quan Năm chưa?

Còn một tội nữa, Nguyễn Trung Thoại lại ghi là Nguyễn Văn Thoại. Thân này là thân Trâu Ngựa, dám đem sánh với danh nhân có tên đường ở Saigon ngày trước, gần trường đua Phú-Thọ đó, đường Nguyễn Văn Thoại. Gan thật!

Tội thứ 3 là, ngoài bì ghi Mr. & Mrs. Phạm Văn Thiết. Chị Thiết đăng ký với Lady Baden Powell từ lâu nay, Colonel ngày nắng thì số mũ, ngày mưa thì hách xì mà dám chúc "có Mrs." thì không biết trong lòng Colonel có thích không, chứ Ngựa này thì xanh mặt: Không biết cầu cứu ai để đánh máy giúp Liên Lạc những lúc tối lửa tắt đèn khẩn cấp!!! "Xin Cụ Đình", thương cho anh em nhờ với!!! (có dấu đàng hoàng đấy nhé)

* Thư Tr. Phạm Quang Lộc (Portland)

..... Lâu quá không có tin tức của Trường và của Liên Lạc, nhớ quá đành viết thư hỏi thăm Trường. Không biết Liên Lạc số 9 đã ra chưa mà chờ mãi không thấy, có điện thoại cho Tr. Thiết thì Tr. Thiết cho biết "đã ra" lâu rồi, hay bị thất lạc. Xin Trường

dùng quên em, vì "Liên Lạc" là món ăn tinh thần mà em hằng mong mỏi chờ đợi.

Kính chúc Trường và toàn Ban Thực Hiện dồi dào sức khỏe để "Liên Lạc" được trường tồn.

Kính,

Liên Lạc : "Sức Mấy mà quên Em"
Ngựa này vô cùng cảm kích sự sốt sắng của Trường đã đặt nhiều kỳ-vọng nơi Liên Lạc, đã gửi thư hỏi han, gọi điện thoại thăm chừng xem Liên Lạc đã . . . ra chưa ? Ôi ! lòng thương mến của một độc-giả đối với tờ báo. Đất Portland là nơi "địa linh anh kiệt" sản-xuất nhiều nhân tài, ở đó có thi-sĩ Tuấn Việt, các Trường Trịnh Toàn, Ngô Tường, Trần Anh Mỹ, Triệu Thọ, Nguyễn Xuân An, Nguyễn Văn Quý, Nguyễn Chánh. Mấy năm gần đây đánh trống thổi kèn có Phạm Quang Lộc, nay thêm Rùa Lớn từ Việt Nam qua : Tr. Bùi Văn Giải chắc là phải mở tiệc mừng cho Xóm Portland. Nói đến Xóm, chắc Tr. Lộc đã đoán biết là Ngựa này muốn chi rồi !

Thôi, nói gần nói xa chẳng qua nói thật : **Lập Xóm Hướng Đạo Trường Niên** bên nó đi, ngày Tết Xóm, mời anh em đến, biết đâu, ở tận nơi xa xôi lạnh lẽo này, Ngựa cũng lần mò qua chơi và đem sắc-phong của Triều-đình đến phong tặng Xóm Portland
Đợi chờ chi nữa ! Hỡi Anh em ơi ! Gồng lên !

✱ **Tr. Trần Anh Mỹ (Portland).**

. . . . . Nhân tiện Khai Phá vừa hoàn tất, kính gửi Trường một số. Sau đó cũng xin cảm ơn Quý Trường đã giới thiệu Bản Tin trên tờ Liên Lạc số 7.

Khi nào có dịp thuận tiện, K.P. cũng muốn xin một chút ít thì giờ của quý Trường, nhất là Tr. Nguyễn Trung Thoại một cuộc phỏng vấn đặc biệt

Kính chúc . . . .

Liên Lạc : Đọc mấy giòng trên, kẹp trong Khai Phá số 1, nhìn phía dưới, vẽ hình đầu . . . đoán là Gấu, không biết có đúng không, phía dưới viết rõ 2 chữ Tận Tuy, phía dưới nữa, viết không đọc được, chữ nhỏ hơn, đoán lần mò là Trần A. . Mỹ. Hy vọng không sai nhiều. Và lại đã ngồi tra tự điển tên rừng ở Khai-Phá số 1 này không thấy Trường nào tên Mỹ họ Trần cả. Soát lại danh sách tên rừng trong Giúp Ích số 3 cũng không thấy dấu vết của Trường. Thôi, biết được như rửa thì hay như rửa đã. Lần sau, xin được biết rõ hơn và đăng-ký vào Hội Đồng Rừng cho thiên hạ biết.

Dù sao, Liên Lạc đã ghi danh Trường vào số đoạn-trường Liên Lạc dài hạn rồi đó !

Còn phỏng-vấn hả ! Trả lời ngay cho rồi : Gắng lập cho xong Xóm Hướng-Đạo Trường Niên bên nó, khi có sắc-phong của Vua ban, khi nổ 10 cuộc phỏng-vấn cũng có, Ngựa này xin trả lời đầu tiên, được chưa ? Hẹn ngày đem sắc-phong qua Portland đó, Càng sớm càng tốt, cho các Làng Xóm khác noi theo. Hoan hô trước !

✱ **Tr. Nguyễn Tuấn Khanh (Việt Nam).**

. . . . . Sau bao lần tìm kiếm, vừa qua bất ngờ được một anh bạn chuyển tay cho đọc "tập san Liên Lạc" lại được dạn dò rất kỹ lưỡng "miễn đưa cho người khác mượn". Trước hết, lật từng trang, từ đầu chí cuối để xem các tiêu-đề trước và cũng để nhận biết sơ qua các bút danh. Lại thêm một bất ngờ lý-thú : đúng là tôn-huynh trong mục "thư đi tin lại" chứ chẳng còn ai khác, với thực danh từ mấy chục năm nay sờ sờ ra đó. Sau khi đọc một mạch những lời tâm sự của tôn-huynh với "Thiên hạ" xong, tiểu-đệ mới để cho đầu óc của mình quay về với quá khứ . . . (tạm thông qua 1 trang thư).

Có điều thật lý thú và khoái chí ấy là - Té ra tôn-huynh cũng là một Hướng-Đạo thuộc hạng "Trùm" ấy chứ ! Nếu có thể được và cũng để mở rộng tầm hiểu biết, liên lạc lâu dài, xin tôn-huynh gửi cho tập san Liên Lạc và quý nhất là có hình ảnh về Trại Thăng Tiến.

Vậy . . . .

Liên Lạc : Cảm ơn Trường độc giả ở phương xa đã có thư qua thăm hỏi. Nhờ nhắn Tr. Trương-Quang-Thìn (Phan Rang) là mình gửi lời thăm anh em ngoài đó. Đã có Liên Lạc với Tr. Thư và Tr. Nguyễn Xuân Linh ở bên này.

Liên Lạc sẽ gửi báo đến Trường, kể từ số 10 và trái với ông bạn đã cho mượn báo L.L. trước đây, Ngựa yêu cầu cho mượn "rất rộng rãi". Trường có làm được như vậy thì Liên Lạc sẽ thỏa dạ lắm lắm. Chúc lành và mạnh.

✱ **Tr. Nguyễn Trọng Phu (Toronto)**

. . . . . Xin gửi lời thăm Anh Chị sang năm Giáp Tuất . . . . và cùng các Trường ở Canada "ăn cơm nhà vác gà voi" cho anh em khắp nơi vui.

Tôi đã nhận được Liên Lạc số 9. Bài vở và cách trình bày mỗi ngày mỗi phong phú thêm. Đúng

là mối giây liên lạc tốt cho những ai từng kết thân nhau qua những kỳ trại, qua những đêm vui quanh ánh lửa hồng . . . Xin cảm ơn Anh và nhờ Anh nhắn lời cảm ơn và thăm viếng, chúc Tết đến quý Anh Tinh, A. Thọ, Chị Tý, AA. Thiết, Thường, Châu và cháu Phú. A. Lê Phục Hưng thì tôi có gặp ở đây rồi.

Qua Liên Lạc, được biết tin quý Anh Khắc, Thao, Liệu, Ngân, Hy (Ph..Th.), Thơ, Bách v.v... Xin cứ tiếp tục mục thư-tín như hiện nay, vì qua kinh nghiệm bản thân, cũng có một số Trường trẻ không thích mục ấy, cho là chuyện cá-nhân. Tuy nhiên mỗi tờ báo có một chức năng riêng, và theo như danh-xưng của nó, tờ Liên Lạc đang làm đúng nhiệm vụ của nó, và được sự hưởng ứng đông đảo của anh chị em H.Đ. khắp nơi trên thế-giới.

Xin gửi đến Anh chi-phiếu \$20 Gia-kim để đóng góp chút bưu phí cho Liên Lạc, và một lần nữa xin chúc năm mới đến . . . . .

Liên Lạc: *Cảm ơn sự khuyến khích của Trường, nhất là sự thương mến của Trường đối với Anh em. Riêng Ngựa này không quên được cũng vào tháng 2 năm ngoái, ghé Toronto (sau khi đi London dự đám tang Trường Dương Quang Hưởng - một Cựu Huynh-Trưởng Hướng-Đạo ở Huế - trở về), được đi xem nhà mới, được ăn bữa cơm chay ngon tuyệt vời! được học hỏi nơi phong-cách của một . . . Phó Thiên Sư nhiều điều mới lạ. Ước chi mỗi năm được vài lần như rứa thì Ngựa này sẽ . . . Thuần lại!*

Anh Phu ơi! Noel vừa rồi, lên Calgary gặp và nói chuyện với Ngô Anh Dũng, Tr. Dũng có nhắc đến Anh Phu nhiều với nhiều cảm mến, Tr. Dũng than là dạo này . . . bận (để ghé chữ này quá) nên muốn xin Phong Trào cho . . . về hưu non! Tr. Dũng là người rất có lòng, đã hy sinh nhiều cho L.Đ. Calgary. anh em đã được gặp ở Toronto kỳ Họp Bạn Thăng Tiến II đó! Nếu Tr. Dũng còn yêu Hướng-Đạo (không đến nỗi "yêu Hướng-Đạo hơn người Tinh" như Tr. Võ Thành Minh đã nói với Tr. Lâm Tô Bông) thì hãy giúp Hướng Đạo Trường Niên Calgary một tay như vậy còn gì quý cho bằng!

Đọc tin, thấy Chi-Nhánh Canada được sắp xếp lại, Toronto lại vắng vùng, ước chi anh chị em Tổ Rồng To vững mạnh và đến cuối năm 1995 sẽ cử 1 phái đoàn hùng hậu qua Sydney (Úc Châu) họp Thăng Tiến V cho thiên hạ lác mắt chơi, vì ở đó cũng là một . . . địa linh anh-khiet như ai, nghĩa là có các "Anh hùng xưa" như Trường D.V.Hóa, D.K. Sơn, Trần Trung Lương và cả Anh nữa, ngoài ra, những ngôi

sao đang lên như: Lê Phục Hưng, Tôn Thị Hai, Khiêu Quốc Thái và vô số . . . "Anh Hùng Nay" chưa xuất hiện như Nguyễn Phan Pha (lặn đầu mất tiêu rồi!) v.v...

Xin Anh Phu cứ "bắc lên lờ" hăm cho ám ám rồi sau đó các anh chị em sẽ . . . sôi lên ngay. Trong thư Anh có viết: "qua kinh nghiệm bản thân" Ngựa này biết là Anh nói làm báo Sắp Sẵn, dạo đó chắc Anh không ưa các Trường nào không chịu viết bài cho Sắp Sẵn, mà Ngựa này là một, Anh có rao trong Sắp Sẵn: "Kỳ sau sẽ có bài của N.T.T." - Ngựa nhột quá, phải viết 1 bài về kỷ niệm với Anh Võ Thành Minh đó, Anh còn nhớ không? Nay, học được sách của Anh Phu năm xưa, xin ghi lại để các Trường biết: "Liên Lạc số 11 sẽ có bài viết của Tr. Ong Càn-Mãn Nguyễn Trọng Phu, một Anh Hùng Xưa, Nhớ hồi là hồi niên thiếu". Nhớ đón đọc! Anh em ơi!

* **Thư Tr. Phan Thanh Hy (Pháp)**

Tôi vừa nhận được thư của Anh, thành thật cảm ơn Anh đã nghĩ đến tôi. Bài "Tuổi Trẻ và Tình Yêu" cũng như bài "Trẻ em Việt Nam và tiếng Việt" chưa có "duyên ra mắt độc giả" của Liên Lạc số 9. Vậy để dịp khác. Lúc này, mùa Đông ở Pháp, bắt buộc tôi ở nhà nhiều hơn, nên tôi dùng thời giờ để viết về Hướng-Đạo, tôi đã viết thêm bài "Lắng nghe và đối thoại". Nay mai sẽ bắt đầu bài "Kỷ luật trong Hướng Đạo". Vì còn là Cựu học sinh của Quốc-Học (Đông-Khánh) nên giữa hai bài cho anh em mình, tôi phải đóng góp chút ít với tập-san của Trường cũ, và đã viết bài "Tôi nói chuyện với tội nhân", "Cái Chết Của Phan-Thanh-Giang", "Chuyện Một Cái Mùng Cháy". Cũng đang góp tài liệu để viết về "Đời Sống Tình Cảm Của Duy-Tân", và những mối tình không tên (?!).

Tôi cầu xin Trời cho đủ sáng suốt và sức khỏe, tìm cái vui trong giáo-dục và văn-hóa. Để cho đủ và để các anh rộng đường chọn lựa; có bài "Quyền Biện Hộ Trong Kim-Vân-Kiều" đã được đăng trong báo Ngày Nay ở Mỹ. Tôi hy vọng trong ngày gần đây tập "Bốn Mươi Bài Sử-Ký Việt-Nam" sẽ ấn loát xong và sẽ gửi đến các anh em.

Thật tình tôi muốn các bài thảo-luận đăng ưu tiên trong Liên Lạc, để chứng tỏ sự cố gắng làm việc của "Thế-Hệ Già" vẫn lo lắng đến các em, hơn nữa, tờ Liên Lạc được phổ biến nhiều hơn các tạp-chí khác của Hướng-Đạo.

Vậy tôi để Anh và các Anh trong Bộ Biên tập lựa chọn những bài nào sở thích, hoặc giữ trước - Ưu-tiên mà! . . . . .

Cuối thư, tôi nhắc lại sự tiếc của tôi không được gần các Anh để phụ một tay .

Và chúc . . . . .

Liên Lạc : *Thưa Anh kính mến, được thư khuyến khích và thăm hỏi của Anh, Anh lại dành ưu-tiên cho Liên Lạc được chọn lựa, anh em trong Ban Phụ-trách rất hân diện và vui sướng vô cùng. Nói là chọn lựa thì Liên Lạc không dám, nhưng như Anh đã biết, mục đích của Liên Lạc là cho nhau biết tin tức của nhau - những người H.D. "dù một ngày" hoặc nhắc lại những kỷ niệm cũ, những hình ảnh một thời quen biết nhau, hoặc giúp nhau những quan niệm sống, trao đổi kiến-thức, v.v... hoặc cao hứng làm những bài thơ cho anh em H.D. đọc cho vui, đó là tôn chỉ của tờ báo Liên Lạc, xin Anh cứ theo chiều hướng đó mà viết cho Liên Lạc mỗi số một bài, được như rứa thì Liên Lạc còn mong chi hơn nữa.*

Riêng số 10 này, sẽ xin đăng bài "Trẻ em Việt-Nam và Tiếng Việt", hy vọng các Trường độc giả có con cháu sẽ theo học các lớp Tiếng Việt trong mùa Hè này.

Đúng như Trường nhận xét, Liên Lạc (hiện nay) có số ấn bản cao hơn các tập-san H.D. khác, tuy khá vất vả nhưng vui, vì được nhiều sự hưởng-ứng, mỗi lần báo in xong, dán bì, tem, đem gửi đi Bưu-điện xong, anh em nhẹ cả người, nhẹ người chủ chưa được nghỉ vì phải chuẩn bị ngay cho Liên Lạc số sắp tới. Vì phải có bài, gửi đi 4 nơi xa đánh máy, ráp lại v.v...

Anh có cái quan niệm sống thật đẹp : "Chúng tôi cố gắng làm việc của thế-hệ già vẫn lo lắng cho các em", mong rằng đây là cái gương sáng để anh em khác noi theo, nếu được như vậy, Anh và những Trường khác sẽ rất hân diện vì đã không bỏ phí thì giờ một cách vô ích .

✱ **Chị Lê Văn Ba (Illinois)**

Xin báo cáo với Quý Trường, tôi đã lo xong Lễ Đại Tưởng cho Anh Ba. Nói là Xả tang, nhưng không bao giờ cái tang ấy phai trong lòng tôi được. Anh Ba ra đi hai năm là Bản Tin Liên Lạc bộ Mới đã được 2 tuổi.

Các Anh có làm Party Birthday không ? Trước kia 4 Anh là Tứ Trụ (4T) nay mất đi Anh Tý thì còn Tam Tài (3T). Cộng với sự hợp tác của Quý

Trường : Thường, Thiết, Châu, Hưng thì Bản Tin càng thêm phong phú, vững bền, ngày càng tiến bộ.

Tôi có được thư Trường Nguyễn Thanh Viêm (Úc Châu), nhớ ngày 28-8 là ngày Đại Tưởng của Anh Ba, có làm mấy bài thơ : Kính Dâng Hương Hồn Trường Ba :

Thấm thoát Đại Tưởng của Trường Ba
Mượn vài hàng chữ để thư qua
Anh đi để lại bao thương nhớ
Cho kẻ tha-hương vắng bạn già.

(Trong lúc gia-đình chị :)

Đốt nén hương dâng cổ nghẹn ngào
Cúi đầu thăm khấn dạ nao nao
Nhìn xem di-ảnh dường như lúc . . .
Ngắm lại dung nhan nhớ thuở nào . . .
Nước Trĩ già-từ Đoàn Hương-Đạo
Non Bồng vui hưởng chốn thanh cao
Khói hương nghi ngút lòng se lại
Nhớ Trường thân nhân gắn lệ trào.

Liên Lạc : *Cám ơn nhiên liệu chị gửi cho Liên Lạc.. Chị có dặn gửi qua Chị Liên Lạc 1, 2, 3. Em hiện còn số 2 và số 3, xin gửi qua Chị ngay. Còn số 1 không còn nữa, vì lúc đầu còn dè dặt, chưa dám in nhiều, nên thiếu hụt. Nay thì qua 2 năm kinh nghiệm, đã in đầy đủ. Chúc Chị nhiều điều như ý .*

SÁCH BÁO NHẬN ĐƯỢC

(Giờ chót)

Liên-Lạc vừa nhận được "Nội-san TRƯỜNG", Số ra mất, do Ban Thường-vụ Hội-đồng Trung-ương HĐVN thực-hiện. Nội-san TRƯỜNG là một đặc-san chuyên-môn nghiên-cứu và phát-triển Hưởng-đạo Việt-Nam. Tòa soạn được đặt tại địa-chỉ: 3326 Monarch Lane, Annandale, VA. 22003, U.S.A. Liên-Lạc xin ân-cần giới-thiệu đến tất cả Quý Trường và thân-hữu độc-giả, và rất mừng có thêm Bạn đồng-hành.

Như vậy là Báo chí Hưởng-đạo chúng ta đã có: TRƯỜNG, BẠCH-MÁ, LIÊN-LẠC, HOA BÁCH-HỢP, GIÚP ÍCH, KHAI-PHÁ, PHÙ-SA, NGUỒN THẬT, TÙNG-NGUYỄN v.v. Ôi! vui thay: "Trăm Hoa Đưa Nở" làm Ngựa nhớ lại ngày trước Phan-Khôi đã có lần nói: ... "Nhược bằng bắt mọi người viết phải viết theo một lối viết với mình, thì rồi đến một ngày kia, hàng trăm thứ hoa cúc đều phải nở ra cúc vạn-thọ hết!". Mà Hưởng-đạo là Hoa Tự-Do, đầu phải là Hoa Vạn-Thọ! Đường trường chúng ta cùng đi. Chúng ta cùng đi ... cho mà coi!

* Tr. Trần Trung Hợp (Milwaukee)

Cám ơn Trưởng rất nhiều, bài nhận đủ, có thư riêng gửi Trưởng. Được sự tiếp tay sốt sắng của Trưởng, anh em bên này rất mừng

* Ban Báo Chí Kha đoàn H.Đ. Bạch Đằng (Portland)

Cám ơn bức thư kèm trong Khai Phá số 1-1994, đặc biệt với sự cảm thông qua các hàng sau đây : . . . "Đọc thấy tờ Liên Lạc của Nhóm Tinh Thần Baden Powell ở Canada, thì "Trời ơi ! sao mà công phu thế !". Chuyền tay nhau đọc tờ báo mượn của Tr. Phạm Quang Lộc, thấy Liên Lạc quả thực vất vả cái nghề làm báo "chùa" ! Bài vở phải gửi đi nhiều nơi để đánh máy, hỏi thăm, chạy tới chạy lui, long distance calls, chờ đợi . . . và sau cùng đưa đi in thành nhiều bản. Thế mới là thật lắm công phu ! Cho đến khi Liên Lạc đến tay người đọc thì quả là một công trình. Xin gửi đến các Trưởng chủ trương tờ Liên Lạc, nhất là Tr. . . một băng reo thật lớn của Đoàn = AAAA. . .

* Liên Lạc đọc đoạn này xong, lập tức gửi ngay đến Kha đoàn Bản Tin Liên Lạc số 9 để khởi đi mượn đọc kè, và ghi vào danh sách đọc giả dài hạn kể từ số 9 trở đi rồi. Nhớ cho biết tên Trưởng phụ-trách và nhận Liên Lạc.

* Tr. Phạm Văn Chương (Úc Châu)

Đã nhận được bản thỉnh-nguyện-thư của Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn Cộng Sản tại Sungei Besi Malaysia, đã chuyển qua Cộng Đồng VN ở Canada. Ở đây đang làm các áp lực với Chính quyền Canada trong mục đích tương tự. Ngoài ra Ủy Ban Bảo trợ Thuyền Nhân (Boat People S.O.S.) do Giáo-sư Lê Văn Mão chủ xướng đã nhận bảo trợ 100 thuyền-nhân, với sự thỏa thuận của Chính phủ Canada. Ngoài ra đã nhận 2 bình xăng của 2 đàn anh (Tr. Hoàng Hội và Tr. Phạm Văn Chương).

* Tr. Nguyễn Văn Thuật (Úc Châu)

Cám ơn Trưởng đã biết nhiều tin tức của Chi-nhánh Úc, đánh trống thổi kèn như rúa, Liên Lạc sẽ phụ họa thêm, hy vọng Trại Họp Bạn Thăng Tiến V có nhiều anh em qua dự, và biết đâu, đến thời điểm đó ở quê nhà thay đổi tình thế, không còn nạn độc tài Cộng Sản - Một phái đoàn Hướng Đạo Việt Nam chính quốc - sẽ qua đốt đuốc khai mạc trại. Mong thay !

* Kim Thu và Thanh Lương (Pháp)

Đã nhận được thư đầy chân tình của "đôi trẻ" và băng nhạc đặc biệt của Ca sĩ Kim Thu. Tiếc là không có dịp may dự buổi nhạc thính phòng do người nghệ sĩ hiểu-khách trình diễn. Thôi thì, dành thưởng thức - qua không gian - vậy. Đang nghe (rất nhiều lần) băng nhạc Thu gửi, sẽ có thư sau . (Thời + Vy)

* Tr. Đoàn Văn Thiệp (Cali)

Anh em bên này đã nhận được thiệp Tết của Anh, xin thành thật cảm ơn. Riêng bài "Trai Tập Trung Buchenwald" của Đức Quốc-Xã mà Anh dự tính viết, Liên Lạc thấy chưa tiện đăng, vì riêng việc liên lạc với nhau mà thôi, Liên Lạc cũng chưa đủ diện tích đăng tải. Nếu Anh viết về những kỷ niệm Hướng Đạo thì Liên Lạc sẽ dành đất rất dễ dàng. Nếu tăng số trang, số phí, nhất là Bưu điện sẽ gấp đôi, chém không thương tiếc !

* Tr. Nghiêm Văn Thạch (Pháp)

Thành thật cảm ơn anh về những ưu tư đã dành cho tổ chức mới (H.Đ. Trưởng Niên). Anh Thao tử chối, nhưng Anh vẫn . . . làm, A. Thiết, tôi đã thiết tha cung thỉnh, nhưng Colonel nhất mực chối từ và nói riêng với Ngựa là Ngựa cần chi thì tổ tiếp cho, chú nhất định không dám đảm nhận chức vụ gì. Nghĩ như vậy, Ngựa mới thấy mình uống thuốc liều ! Đờ đít không sợ súng ! Dù sao, có Anh Thạch tiếp tay thì Ngựa này vững tâm rồi, vẫn đường ta, ta cứ đi, tới đâu hay đó, miễn là làm với tất cả lòng yêu mến Phong-trào và sự tha thứ của Quý Trưởng. Có thư riêng.

* Tr. Vương Cát Hạnh (Houston)

Chữ nghĩa cả bờ, văn nghệ cả nhà, tại rằng mà viết cho Liên Lạc ít rúa, mặc dù thùng xăng Super Trưởng gửi làm cho cháu Phú vui đôi chút. Liên Lạc vẫn kiên nhẫn chờ bài của Trưởng đó !

* Tr. Bùi Chuyên (Cali)

Nhận thư và thiệp Chúc Tết của Trưởng, anh em trong Nhóm cảm ơn Trưởng lắm. Đã nhận được thùng xăng "tươi", rất quý và tiện dụng.

Đây là địa chỉ của Tr. Hoàng-Hội :

2/33 French St.

Noble Park VIC. 3174

AUSTRALIA

Địa chỉ mới của Tr. Bùi Chuyên :

125 S. Sefton Ave.

Monterey Park CA. 91754

U.S.A.

* Tr. Lâm Chánh Trung (Florida)

Cám ơn đã điện thoại và tặng băng cassette. Đang nghe cho "thắm". Xin có thư riêng sau.

Xin cáo lỗi vì in sai chữ lốt, thua lại cho đúng : LÂM CHÁNH TRUNG (thay vì CHẨN). Thân ái.

* Tr. Lê Văn Điền (Houston).

Đã nhận thu của Trưởng đề ngày 25-01-94, tôi (N. V. Tỉnh) đã xem lại, rất phân minh, đã được ghi vào Liên Lạc số 4, phát hành tháng 10-1992, trang 20. Cám ơn thiệp Xuân, bức thư và sự lưu ý của Trưởng. Đã tin Tr. Thọ biết các điều mà Trưởng đã lưu ý.

* Tr. Trần Văn Khắc (Ottawa).

Em đã nhận được thư Anh, xin Anh yên tâm như lời em viết trong thư gửi Anh, mọi việc có anh em cùng lo. Em nhận thấy nét chữ Anh viết trong thư (đề ngày 27-01-94) có phần yếu hơn các thư trước, em buồn lắm và sau Tết sẽ rủ anh em lên hầu thăm anh. Xin cám ơn sự chu đáo và lo lắng của Anh. Anh đã giúp Liên Lạc \$50 (lần thứ 3) và \$30 đóng cho quỹ Trung-ương của Hướng Đạo Trưởng Niên. Tiền của Liên Lạc em sẽ giao cho Thủ Quỹ (Cháu Phú) và quỹ H.Đ.Trưởng Niên (\$30) em sẽ chuyển A. Thuởng (Thủ Quỹ). Xin Anh nghỉ cho khỏe, đừng lo chi cho mệt Anh ơi. Mọi sự đều sẽ trôi chảy cả.

* Tr. Thi-sĩ Tuấn Việt (Portland).

Đã nhận được bài "Đón Nắng" của nhà thơ, xin đăng vào Liên Lạc số này, rất hay, đầy niềm vui tươi trẻ-trung, nhất là 4 câu sau cùng. Cám ơn thùng xăng (tươi) của Thi-sĩ và đặc biệt xin nhớ lời đàn anh đã thân ái dẫn dò trong thư (đề ngày 28-1-94) và tự-hậu, xin chừa "hí bậy bạ". Rất thân mến.

* Tr. Bùi Văn Giải (Portland).

Thành thật cám ơn bức thư đầy chân tình huynh-đệ của Trưởng. Để các nơi được biết thêm nhiều, Liên Lạc đã mượn KHAI PHÁ bài phỏng vấn Trưởng để đăng trong số này (cám ơn Kha-đoàn Bạch-Đặng). Riêng bài TÊN RỪNG của Trưởng tặng, Liên Lạc sẽ xin đăng vào số kế tiếp, vì không kịp gửi đi nhờ đánh máy. Bài rất hay và đáp ứng sự tìm hiểu nguồn gốc và tác dụng của tên rừng.

Có thêm Trưởng ở đó, Portland sẽ nổi đình nổi đám lên cho mà coi !

* Tr. Bạch Thu-Hà (Cali).

Bớ ! Bạch Thu-Hà !
Bây giờ nhà người ở đâu ?
Bến-Hải hay Cà-Mâu ?
(hay là vẫn) Thắm-mỹ đất Ca-li ?
Theo chồng tận Pa-Ri ?

Biết mô mà tìm chữ hề !!!
Nhà người còn nhớ một buổi chiều trại Hạp Bận Thẳng Tiến IV, tại Cầu-Lạc-Bộ (A. Minh quân-lý), Nhà người đã phân :

"Liên Lạc phải sống mạnh

Ngày nào mà Thu-Hà còn, thì Liên Lạc không thể chết được".

(Viết đến đây, sực nhớ lại Sử-Ký, lúc Vua Trần Nhân Tôn thấy quân Nguyên tấn công mạnh nước ta, có ý định thương thuyết, Trần Hưng Đạo khẳng khái tâu : "Nếu Bệ Hạ muốn hàng, xin hãy chém đầu thần trước đã")

Đúng là " Những lời nói lớn " !

* Tr. Nguyễn Kim (Ottawa).

Thành thực cám ơn tấm thiệp Chúc Tết đầy ân-tình huynh-đệ và lời khích lệ (thiệt không đó?) đối với anh em trong Liên Lạc. Thùng xăng đầy đã bơm vào máy nên hy vọng xe chạy còn tốt. Ráng liên lạc anh em Trưởng Niên trên đó làm một Xóm cho vui, đừng nói chữ "Bận". - Có lẽ Ngựa sẽ đề-nghị xóa hẳn chữ Bận trong vocabulaire Hướng-đạo Việt-Nam, nhất là hàng Chú Bác như cõ Cự Kim ! Riêng Ngựa này "lãnh" 8 vai trò (đều khá nặng nhọc) nhưng chưa bao giờ dám than bận vì thuộc họ hàng "Vác Ngà Voi", lúc đầu cũng rêm mình, nhưng riết rồi cũng chai lỳ quen đi !

* Tr. Bùi Năng Phán (Hòa Lan)

Nhận được thư Trưởng, cám ơn sự chu-đáo của Trưởng. Sẽ nhắc lại Trưởng Tỉnh gửi theo địa-chỉ mới (bằng đường hàng-không). Trưởng Làng Âu-Châu mà Trưởng đề-nghị, mình thấy không tiện vì đương-sự ít chịu thư từ với anh em. Thôi thì Trưởng cứ nhận đi, A. Thạch sẽ ở bên cạnh Trưởng. Đừng lo ! Cám ơn các địa chỉ Trưởng cho biết, sẽ phong chúc trong Liên Lạc số 10 này. Mong các Trưởng được suy-tôn đừng chối-từ, vì theo Tr. Phan Thanh Hy nói : "Hướng đạo không có quyền từ chối". Liên Lạc cũng gửi thẳng về Việt-Nam đến một số Trưởng. Sóc K.T. (Toronto) cũng có gửi về, theo yêu cầu.

Đã ghi tên các Trưởng Đức-Quốc vào danh sách đọc giả dài hạn, kể từ số 10 này.

* Tr. Lê Phục Hưng (Toronto).

Đã nhận được tài liệu Huấn Luyện của Trưởng gửi. Đang nghiên cứu. Nếu biết trước thời gian sẽ thu xếp lấy nghỉ hè đến gặp anh em cho vui và về có chuyện mà viết trong Liên Lạc.

* Tr. Nguyễn Thanh Viêm (Úc Châu).

Liên Lạc nhận được Thiệp Chúc Xuân của Trưởng. Đẹp quá sá ! Trước đây đã nhận thư và ảnh của Quý Trưởng và phu-nhân ở Làng Úc-Châu. Trông Trưởng còn rất oai-phong lắm-liệt. Sẽ xin nhắc Tr. Tỉnh dân nhân PAR AVION khi gửi báo Liên Lạc đến Trưởng. Liên Lạc kỳ này hết chỗ, xin trích thư Trưởng vào số 11 sau này.